

## Milí čtenáři,

rok se s rokem sešel a vám se do rukou dostává nový Zpravodaj Střediska Radost. Sám název tohoto sešitku jej předurčuje k tomu, aby podával zprávu – o životě našeho občanského sdružení v roce 2005, o tom, co je aktuální právě teď, a o tom, co si tróufáme plánovat do budoucna. Kdyby však zůstalo jen u strohých dat, Zpravodaj by ani nás, kteří ho připravujeme, a snad ani vás, kteří ho čtete, příliš nebavil. Každou fotku i každý příběh, jenž slouží k obohacení ostatních informací, jsme vybírali vám i sobě pro radost a na svědectví, že je naše společenství živé a že nám spolu může být dobře.

Jak ten čas letí! Jeden rok se uzavřel, další neposhoví a už přináší mnoho nového. Snad přece najdete chvílku na prolístování svého Zpravodaje. Můžete začít třeba přečtením hned následujícího příspěvku. Připomíná, kolik času nám již bylo dáno a jak nám v něm Pán žehnal. Nezapomínejme často v duchu i nahlas děkovat: Deo Gratias...

Za všechny, kteří letos ke Zpravodaji jakkoli přispěli, zdraví

*Mariana – Marie Lukasová,  
šéfredaktorka*

## Obsah

<b>Úvodní slovo</b>	3
<b>Ohlédnutí za rokem 2005</b>	
Tábor Radost L. P. 2005	6
Přehled setkání pořádaných Střediskem Radost	6
Stručně o tom, co se loni podařilo	7
Výsledky hospodaření	9,10
<b>Aktuálně pro rok 2006</b>	
Jak a kdy na tábor	11
Jak a kdy na setkání	12
<b>Naše společenství</b>	
Členství ve Středisku Radost	14
Drobnosti	14
Proglas v jedenáctém roce	15
O televizi NOE	16
<b>Příběhy '05</b>	
Setkání ve vzpomínkách přímých účastníků	18
Vzpomínky na tábor	22
<b>Adresář</b>	34



## Vážení přátelé Radosti,

kterí již pravidelně každoročně otvíráte stránky našeho Zpravodaje, i vy, kteří jste jej obdrželi letos poprvé, s táborem v Klášteci nad Orlicí vstupujeme letos do 40. sezóny.

Je za námi poměrně dlouhá historie: od malého hloučku nadšených účastníků puťáků po jesenických horách kdysi v 60. letech ke konečnému zakotvení v Klášteci v Orlických horách. Přes první tábory o 30 až 70 lidech až po dnešní činnost, která zasahuje každoročně do života asi pěti stovkám mladých lidí, a to nejen pěti až šesti běhy o hlavních prázdninách, ale i ve volných dnech ve školním roce.

Ano, 39 táborových let je za námi a my chytáme 40. sezónu. Probírám se přihláškami, za každým tím listem papíru stojí krásná, jasná, mladá nebo ještě dětská osobnost, která – nadšená z minulých let – chce opět zakusit táborová dobrodružství. Dítě, které s důvěrou vkládá do našich rukou jednu z nejcennějších hodnot, kterou má, totiž svůj čas, neopakovatelný, vytoužený, prázdninový čas, kousek svého života, který bude, ale nikdy se již zcela nevrátí.

Naší snahou je udělat všechno pro to, aby děti na táboře jen získaly. Vždyť v životě je čeká tolik proměnných událostí. Proto musí být společně zoceleny. Mají na táboře poznat krásu života, výhry, ale i prohry, radosti a smutky a uvědomit si, kdo náš život řídí a kdo nás vede k radosti a štěstí přes mnohé, někdy těžké překážky. Mají vědět, kdo za nás položil život. Že neexistují náhody, jen neznalost příčiny. I tábor a setkávání mají pomoci všem od nejmenších až po ty starší poznat, že není jiné alternativy života než ta, kterou nám ukazuje Kristus. Jako cesta přichází k nám, nabízí nám pravdu – kdo jiný nám ji ukáže – a také život, nejen zdejší, ale i perspektivy života věčného.

Tábor je tak harmonickým cvičením duše i těla, střídáním celé škály programových bloků, které jsou organicky provázány předem daným zaměřením. Je obohacen herními zkouškami i sportem a zábavnými atrakcemi.

Děti a mládí na tábor přicházejí a zase odcházejí. Jaká bude jejich další cesta životem? Mnozí se radují, že tu našli životní orientaci. Je skupina těch, kteří svého životního druha – manželku nebo manžela – objevili právě na táboře Radost, jiní jsou šťastní, že volání „Pojď za mnou“ uslyšeli právě zde nebo že se jejich pochybnosti o povolání zcela rozptýlily a oni s důvěrou vložili svoji ruku do ruky Kristovy a uslyšeli jasně to krásné „Neboj se, povedu tě“.

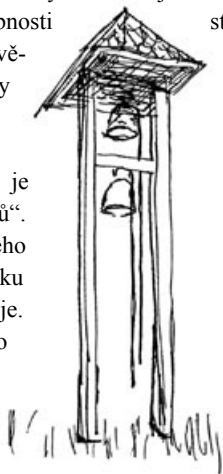
Za těch 40 let trvání Radosti je i zvláštní skupina tzv. „výsadbářů“. Poznali již krásu a blaženost cíle našeho života – v mládí, či dospělém věku odešli na věčnost; několik desítek jich je. Možná se jednou dozvíme, a bylo by to krásné, že právě na táboře si opravili kurz své cesty, aby směli vstoupit tam, „kde už se nebude odpovídat, neboť žádné odpovědi nebude,

kde bude už jen blaženost, ten klenbový svorník všech otázek, ta tvář, jež skýtá uspokojení“ (Saint Exupéry). Patří mezi ně i ti, kteří pomáhali zdokonalovat náš objekt nebo byli vedoucími a spolupracovníky tábora a mnoho pro něj vykonali a obětovali. Dej jim, Pane, světlo věčné.

Co nyní? Že je to již 40. rok, nás nesmí zastavit. Mnohé je před námi, co máme udělat, a přitom z celosvětového hlediska vkládáme Kristu do rukou jen tak málo jako onen biblický chlapec, který při zázračném nasycení přinesl svou svačinu. Ano, vkládáme Kristu do rukou svůj čas a svou práci. Jsi-li student, věnuješ Kristu v dětech své prázdniny nebo jejich část. Jsi-li už pracující, svoji dovolenou. Ó, jak by se ten čas dal využít při nabídce, jakou svět dnes dává. Kolik peněz by se dalo vydělat a kolik zajímavých věcí koupit. Ale místo toho to vkládáš do rukou Kristových jako dar, který bude skrze Něj proměněn, rozmnožen a zušlechtěn. Je vložen na světovou obětní patenu – misku k Boží chvále a k prospěchu církve a celého lidstva.

Kdysi jsem začínal s táborem sám jen s několika málo pomocníky. Mnohé se za ta léta změnilo, je to jinačí. Stárnu, slábnu, a přece pokračujeme, jedeme dál. Jak je to možné? Máme společenství krásných mladých lidí, kteří pochopili náš program, kteří v mnoha věcech berou do rukou veslo i kormidlo, a loď Radosti pluje dál přes bouře a uragány, po slunných i bouřlivých vlnách. Jsou to naši vedoucí a pracovníci, spíše služebníci a ochránci dětí, skuteční „guardiani“.

A máme vás, rodiče a přátele, kteří nám s důvěrou svěřujete do rukou svoje nedražší poklady, své děti, kteří nám obětavě pomáháte s opravami a přípravou objektu i tábora, kteří se podílíte i na finančních nákladech, které jsou nemalé. Vás, kteří nás podporujete svou modlitbou a obětmi. Vaše jména „jsou



zapsána v knize života“. I vy jste v roli toho biblického chlapce, který nedával ze svého přebytku. Prosím, zachovejte nám svoji přízeň.

Dnešní mladí lidé to nemají lehké. Žijí ve světě plném informací, které zdaleka nejsou všechny pravdivé a nevedou k opravdovému vítěznému cíli – trvalému a úplnému štěstí člověka, po kterém podvědomě touží, k cíli, pro který je pozemský život prostředkem. Kdo jim pomůže? Co prospěje člověku, kdyby získal celý svět a na duši přitom utrpěl škodu? Ta Kristova slova jsou pravdivá a státe aktuálnější. Snažíme se, společně s vámi, aby si mladí zachovali a uhájili svobodu Božích dětí, nenechali se sputat hříchem, nestali se z nich egoisté zotročení závislostmi na automatových a internetových hrách, nemravnostech, cigaretách, alkoholu a drogách. Ale aby objevili studnu, ze které mohou čerpat sílu ke správnému – věčnému životu, a dovedli k ní druhým ukázat cestu.

Prosím za vás za všechny, za naše děti především: Pane, dej nám svého Ducha, veď nás, ukazuj nám cestu, pomáhej nám. Ať děti směřujeme k tomu, aby dobře prožily pozemský život, zanechávaly za sebou jasnou stopu lásky a dobra. Aby dokázaly ve svém okolí vnášet Kristovo světlo do temnot života druhých. Světlo Kristovo – Lumen Christi. A aby došly k životu věčnému. Vždyť ve tvých rukou jsou osudy každého táborníka i každého z nás, starších.

*otec Tišek – P. František Fráňa,  
prezident Střediska Radost*

## ODCHÁZENÍ

Vidím, jak z domovů odcházejí a prosím:

Ó, pomni mladosti bezbranné,  
i křehkosti sestry její a prosím,  
ať prudecí a neoblomní sršící okřídlení je zaštíť.

V očích údiv svěžesti rosné  
všech věcí prvotních jim spanile doutná,  
ještě se neprobudiv zklamáním  
ani sveřepou ranou.

Tak jdou a jejich povzdech i smích  
jak po skle sklouzává hladce  
po křehké průzračnosti smyslů,  
kde rajská předjaří vanou.

Tak jdou a nemají ještě čeho odříkat se.

Vždyť neznají,  
a jen s dubnovou dychtivostí se dívají vpřed.  
A svět už není líbezný doma,  
ale svět plný peříček z rozedraných hnízd,  
plný oharků svící domácností rozutíkaných  
a každé z nich pod kroky kleteb  
a nástrah už rozestláno,  
že archanděl dělat co má,  
aby je převedl tím úlisným lesem,  
kde za listem list,  
jak napřed by si byl jist, co se stane,  
šeptá a šeptá své zvěsti lhané,  
jimž mládí tak rádo naslouchá.

Tak poznají mnohé, a poznání pravá nebudou to.

Až bez roucha bělostného se navrátí  
k domova prahu,  
jak čadící lampy olejem rozplýtváným  
vstoupí v dům ženicha svého, bědné,  
že slovem daným dát nemohou svěžesti věnné  
z dědictví promrhaného.

Aby tak nestalo se,  
aby děťátek dupot na podlaze domovů všech  
k srdci zas vnikal blaze. –  
Chraň Bože, chraň kolébky vábné,  
pokolení budoucích.

*(Verše nám neznámého autora. Pokud jej někdo  
znáte, dejte nám laskavě vědět.)*



# OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2005

## Tábory Radost L. P. 2005

Letní stanové tábory pořádané na naší stálé základně „Amerika“ v Orlických horách jsou těžištěm činnosti Střediska Radost. Loni jsme tábor postavili již po devětatřicáté. Tábory Radost 2005 patří již minulosti, sluší se ale připomenout, komu jsme vděčili za jejich přípravu, zajištění a průběh. Vždyť bez ochotných a nezištně obětavých lidí by se žádný z pěti běhů neuskutečnil.

Nepřetržitou šňůru pořádání táborů Radost přepesťe a neúnavně splétá zakladatel společenství Radost a organizátor většiny toho, co se na Americe děje, duchovní otec pater Tišek – František Fráňa. I letos byl přítomen na všech třech „velkých“ bězích tábora. Otec Tišek řídí duchovní, ekonomickou a zčásti technickou stránku tábora a podílí se na všech jeho programových složkách. Další duchovní našeho společenství otec Martin Holík dojížděl na tábory, jak jenom mu to jeho nabitý časový rozvrh umožňoval, a podle svých sil přispíval k táborovému životu.

Vedoucími jednotlivých běhů tábora byli pro I. běh Mariana – Marie Lukasová, pro II. běh Chip – Jan Valoušek, pro III. běh Haf – Tomáš Valoušek. První tři běhy tábora se nechaly inspirovat životem indiánů. Největším vyznamenáním pro jednotlivce proto bylo získat čelenku a další odznaky indiánského náčelníka. Tábor Jitřenka zavedl naše nejmladší táborníky skrz starobyloou skříň do kouzelné země Narnie. Jitřenku vedla Mariana a vydatnou měrou přispěl otec Martin. Táboru Rodin tento rok vládl živly a byl uskutečněn díky manželům Ajce a Tomášovi Holíkovým spolu s pomocí Jožky Rolfa Fišera.

Důležitou službu táborového zdravotníka měly na letošních táborech na starost na I. běhu zdravotní sestra Zuzana Konečná, na II. běhu zdravotní sestra Jolana Janáková, na III. běhu zdravotní sestra Věra Pecková. Na táboře Jitřenka funkci zdravotnice zastala zdravotní sestra Jaroslava



*Můj stan, můj hrad*

Fráňová, na Táboře rodin se o tuto službu podělili lékaři a zdravotníci z řad rodičů.

Velký dík patří také všem ženám, které zajišťovaly provoz naší táborové kuchyně a dobře se staraly o naše žaludky. Na I. běhu to byly paní Jaroslava Čertková, slečny Hana Mikšová, Zdena Honková a Helena Kováčová. Na II. běhu je vystřídal paní Marie Foralová, Alena Fojtová, Marie Směťáková a slečny Jarka Fráňová a Jitka Havlíková. Na III. běhu se o zahánění našeho hladu postaraly slečny Hanka Šmídková a Jana Trnková. Na Jitřence vařily maminky Marcela Běhounová a Iveta Ševčíková. Na Táboře rodin se staraly o stravování paní Marie Rousová a Marie Klusáková spolu s týmem pomocnic.

Technické zabezpečení, dovoz potravin a materiálu pro tábory zajišťovali na I. a II. běhu Joy – Josef Rebenda, na III. běhu tábora Červík – Dominik Bartl a na táboře Jitřenka Ludva – Ludvík Škrob.

## Přehled setkání v roce 2005

### • Vánoční setkání

od 28. prosince 2004 do 2. ledna 2005

• **Formační školení pro členy vedení v sídle Veřejného ochránce práv v Brně**  
dne 5. března

• **Postní setkání „volání jara“**  
od 11. do 15. března

• **Velikonoční duchovní obnova**  
od 23. do 28. dubna

- **První květnové pracovní setkání**  
od 29. dubna do 1. května
- **Druhé květnové pracovní setkání**  
od 6. do 8. května
- **Rádcovské setkání**  
od 3. do 5. června
- **Pracovní setkání rodin**  
od 10. do 12. června
- **Červnové pracovní setkání**  
od 24. do 26. června
- **Stavba tábora**  
od 27. června do 1. července
- **Sklízení tábora**  
od 27. do 28. srpna
- **První zářijové setkání**  
od 9. do 11. září
- **Druhé zářijové setkání**  
od 23. do 25. září
- **Říjnové pracovní setkání**  
od 14. do 16. října
- **„Podzimní listí“ o podzimních prázdninách**  
od 25. do 29. října
- **Formační školení pro členy vedení v hotelu Vyhlička u Blanska**  
od 18. do 20. listopadu
- **Akreditované školení vedoucích ve Žďáře nad Sázavou**  
dne 26. listopadu
- **Vánoční setkání**  
od 28. prosince 2005 do 2. ledna 2006

## Stručně o tom, co se loni podařilo

### Tábořiště a okolí:

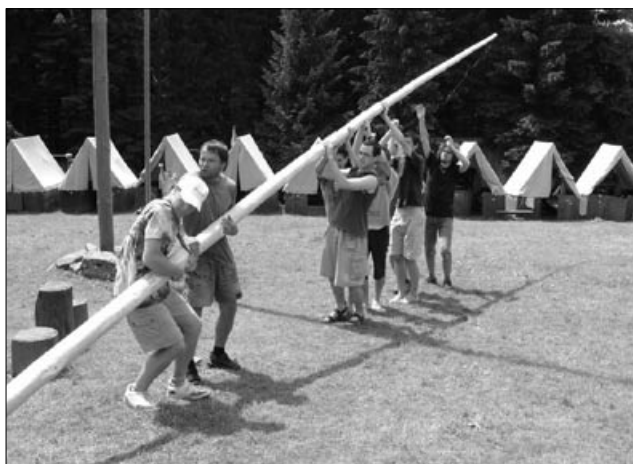
- vybudování nové atrakce pro děti, zvané Dračí sluj (plastová roura zabudovaná do země)
- oprava táborového kruhu
- výroba a vztyčení nového stožáru pro vlajku Radosti
- postavení přístřešku na kovové armatury ke stanům
- výkop pro elektrický kabel pro silové spotřebiče ve venkovní kuchyni,

jeho úprava a upevnění

- oprava stříšek poškozených sněhem
- betonování vodovodní šachty pro přívod vody do budovy a zhotovení zakrývacího ocelového poklopu včetně nátěru a terénní úpravy
- instalace kalového čerpadla v jímcě a vysazení kultur pro odstranění zápachu
- propojení jímcě na odpadní vodu
- výměna zničené vodárny
- nátěr laviček a výměna poškozených
- kultivace travnatých ploch tábořiště a hřišť: jarní sečení, vápnění, vzdušnění; hnojení, zatravňování
- oprava přístupové cesty, čištění odtokových žlabů
- ošetřování lesa, kácení suchých a poškozených stromů, vysazování nových; ošetřování ovocných stromů
- postupné zpracovávání dřeva z původní střechy na palivo, postupný úklid a likvidace dřevěného odpadu

### Chalupa a technické a věcné zázemí tábora:

- dokončení etapy opravy střech (fa A&K 845 000 Kč)
- pokračování v opravách budovy – obklady dveří (tepelné a pevnostní), dokončování podlah



*Událost vztyčování nového stožáru se naskytne jednou, dvakrát za táborový život*



*Dvakrát měř, jednou řež aneb Oprava postelových roštů*

- úprava prostoru před vchodem do budovy betonováním, zapravení izolace, oprava zábradlí u vchodu

- oprava kouřovodu u teplovzdušných kamen, vyčištění komína; instalace a speciální nátěr nového kouřovodu u kachlových kamen v Sednici

- rozšíření vytápění teplým vzduchem, zavedení teplovodu do nových místnosti a instalace pomocného čerpadla

- pokračování rekonstrukce elektroinstalace (120 000 Kč)

- zhotovení dřevěných schodků v podkroví a Kajutě a kovových do prádelny

- v chodbě u zadního vchodu

- do budovy vytvořena půdka pro bezpečné uložení stanových matrací, obdobná půdka zhotovena v podkroví

- v podkroví vybudovány přepážky s dveřmi, čímž vznikly dvě půdní ložnice (Akademická půda a Hvězdárna);

- výroba 18 kvalitních lůžek (rošty z bukových překližkových lamel)

- zhotovení poschod'ových lůžek pro místnost v prvním poschodí (tenkostěnné ocelové konstrukce, lamelové rošty) a pro Castel Gandolfo

- zasazení dvoukřídlých dveří mezi Klubovnu



a zadním schodištěm

- zhotovení a upevnění nového „velikonočního svatostánku“ v Kapli

- pořízení a instalace závěsu u vchodu do Kaple, čalounění nových židlí v Kapli

- zhotovení a nátěr skříněk pro knihovnu v I. poschodí a skříněk na uložení stolních her a táborových potřeb

- rozvod místního rozhlasu

- malování a líčení Předsině, Sednice a spižirny

- napojení odpadu dřezu v nové kuchyni

- oprava telefonu

- oprava poškozené vodovodní

trubky a armatury v I. poschodí a oprava pákové baterie

- ucpání nezakryté stěny v Klubovně

- oprava traktorku (9 000 Kč)

- pravidelná oprava venkovních stolů, stanových podsad, skříněk a celt

- výroba nových postelí a roštů do stanů

- pořízení nových slunečníků a altánů

- zakoupení čtyř venkovních plynových topidel (50 000 Kč)

- zakoupení vysavačů (14 600 Kč)

- opravy a doplnění nářadí

- pořízení náhradního zdroje elektřiny (39 500 Kč)

- pořízení a umístění schrán na papírové ručníky a velkokapacitních schrán na toaletní papír

- zakoupení zdravotnického materiálu (22 000 Kč)

- nové ložní prádlo (12 000 Kč)

- likvidace a odvoz odpadků

## Novinky v herním a sportovním vybavení:

- 20 nových stanových celt, táborové plachty (45 200 Kč)

- nová sportovní a tábornická trička, dresy, zařízení pro lezeckou stěnu, sedáky a lana, 2 nové

žíněnky, chůdy velké a malé (10 párů), golfové míčky a hole, 3 nové sáňky, přílby na sport, chráničce (celkem 169 000 Kč)

- 26 koloběžek (46 500 Kč)
- nové vlajky
- reflexní vesty
- vysílačky pro bezpečnost i pro organizování her

### Kuchyně a stravování:

- nové kuchyňské a gastro vybavení dle nových předpisů EU: velké nerezové hrnce, teriny, dva rýžovary, gastronádoby, nerezové přibory, talíře, ubrusy (97 000 Kč)



- oprava ohřívače jídel

### Poděkování

V uplynulém roce 2005 se podařilo v mnoha oblastech pokročit s rekonstrukcí budovy na Americe. Velký dík patří vám všem – sponzorům a dobrodincům Radosti. Bez vašeho přispění by bylo jen těžko myslitelné uskutečnit řadu dalších prací spojených s celkovou rekonstrukcí našeho objektu, pořizovat nové věci a pracovat s dětmi. Pán Bůh zaplať za všechny vaše modlitby, za vaši práci i veškerou peněžní účast. Mezi finanční dárce roku 2005 patří na prvním místě Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR, následují Jihomoravský kraj, statutární město Brno, města Rousínov a Velké Meziříčí a městské části Brno-Židenice a Brno-střed. Poděkování také patří vám, kdo jste se podíleli na zpracování žádostí našeho sdružení v těchto orgánech.

### ROZVAHA ke dni 31. prosince 2005

Číslo účtu	Provozní okruh		AKTIVA	PASIVA
	Název účtu	Kč	prostředky	zdroje
		Kč	Kč	Kč
022	Samostatné movité věci a soubory	75 804,30		0,00
/1	Movité věci pořízení z dotace MŠMT	405 064,00	480 868,30	0,00
028	Drobný dlouhodobý hmotný majetek	0,00	126 715,00	0,00
029	Ostatní dlouhodobý majetek	0,00	35 269,00	0,00
082	Oprávký k movitým věcem souborům	0,00	-157 638,90	0,00
088	Oprávký k drobnému dlouhodobému majetku	0,00	-126 715,00	0,00
089	Oprávký k ostatnímu dlouhodobému majetku	0,00	-17 634,50	0,00
211	Pokladna	0,00	12 051,50	0,00
221	Bankovní účty	0,00		0,00
/1	Běžný účet u ČSOB Brno	116 485,09	278 067,60	0,00
/2	Běžný účet ČSOB/Poštovní spořitelna	161 582,51		0,00
314	Poskytnuté provozní zálohy	0,00	15 000,00	0,00
321	Dodavatelé Telecom	1 023,57	0,00	
/6	Dodavatel TOROS BRNO AUTOBUSY	5 860,00	0,00	6 883,57
325	Ostatní závazky	0,00	0,00	112 560,10
384	Výnosy příštích období	243 620,00	0,00	243 620,00
911	Fondy	0,00	0,00	
/2	Fond MŠMT investiční dotace	140 000,00	0,00	140 000,00
941	Rezervy	0,00	0,00	140 881,06
963	Výsledky hospodaření (přebytek)	0,00	0,00	2 038,27
	<b>CELKOVÝ SOUČET v Kč</b>		<b>645 983,00</b>	<b>645 983,00</b>

<b>Výsledky hospodaření za rok 2005 – VÝSLEDOVKA – ke dni 31. 12. 2005</b>			
<i>Číslo účtu</i>	<i>Název účtu</i>	<i>NÁKLADY</i>	<i>VÝNOSY</i>
<b>NÁKLADOVÉ POLOŽKY v Kč</b>			
50101	Neinvestiční táborový inventář	207 759,50	
501/1-85	Spotřeba materiálu a potravin	917 104,88	
502	Spotřeba energie	98 455,00	
511	Opravy a udržování a oprava objektu	1 004 796,90	
512/0-92	Doprava dětí, služby, dopravné, cestovné, autobusy	474 314,80	
518/1-5	Poštovné a spoje	57 681,00	
5186	Služby nakupované pro volný čas	25 116,00	
5189	Pojištění	3 200,00	
5491	Jiné ostatní náklady/bankovní poplatky	8 694,00	
582	Příspěvky poskytnuté sdružením	5 712,00	
<b>VÝNOSOVÉ POLOŽKY v Kč</b>			
6021	Tržby z prodeje služeb		14 371,50
6022	Platby dětí za tábor, vikendy, výlety, akce		794 231,00
644	Bankovní úroky		2 206,85
682	Přijaté příspěvky a dary		346 197,00
690	Dotace od orgánů		1 866,00
6910	Dotace od Magistrátu města Brna		105 000,00
6911	Dotace od města Velké Meziříčí		2 000,00
69112	Dotace od obce Rousínov		10 000,00
6912	Přijaté dotace MŠMT RADOST 2005		697 000,00
6914	Dotace JM kraj sport aj.		80 000,00
69441	Dotace JM kraj opravy objektu		300 000,00
6915	Dotace MŠMT Bona Voluntate		62 000,00
6917	Dotace MŠMT INVESTICE – NOVÁ RADOST		350 000,00
6918	Dotace od městské části Brno-Židenice		20 000,00
6919	Dotace od městské části Brno-střed		20 000,00
<b>Celkové dotace</b>			<b>1 646 000,00</b>
<b>Celkové výnosy v Kč</b>			<b>2 804 872,35</b>
<b>Celkové náklady v Kč</b>		<b>2 802 834,08</b>	
<b>Účet zisku a ztrát (přebytek)</b>		<b>2 038,27</b>	
<b>SOUČET v Kč</b>		<b>2 804 872,35</b>	<b>2 804 872,35</b>



## Jak se „vydělávají“ peníze

Jeden z možných zdrojů financování aktivit občanského sdružení představují dotace z rozpočtů veřejné správy. Těto možnosti naše sdružení rovněž v nemalé míře využívá. Všechny nezbytné náklady na činnost Střediska Radost takto získané finance zdaleka nepokrývají, ale představují vítanou podporu či spíše přilepšení naší činnosti.

Předpokladem pro získání finanční podpory z veřejných rozpočtů je správně sestavená žádost a kvalitně zpracovaný projekt. Každý projekt musí obsahovat detailně zpracovaný záměr žadatele, který musí být v souladu s prioritami poskytovatele dotace.

S využitím získaných prostředků pak lze realizovat i náročné akce, jakou byla například rekonstrukce budovy na Americe. Dotační peníze bývají přidělovány na konkrétní účel, jehož určení lze zpětně jen velmi těžko měnit. Na finančním pokrytí projektů se Středisko Radost musí spolupodílet. Po uskutečnění projektu je nutné vyčerpávajícím způsobem popsat povahu a průběh všech uskutečněných činností a výsledky konkrétně doložit. Všechny tyto procedury představují pouze část kroků, které získání dotací předpokládá. Lze je zvládnout za cenu velkého pracovního úsilí, pečlivosti a tomu odpovídajícího objemu času. Na přípravě žádostí a projektů má Ivi podíl otec Tišek a další mu při tom podle svých sil pomáhají.



*Klidná chvíle ve vřavě kritéria*

# AKTUÁLNĚ PRO ROK 2006

## Termíny běhů tábora Radost 2006

- I. běh** tábora od soboty 1. do soboty 15. července 2006
- II. běh** tábora od soboty 15. do soboty 29. července 2006
- III. běh** tábora od soboty 29. července do soboty 12. srpna 2006
- IV. běh** – Tábor Jitřenka od soboty 12. do soboty 19. srpna 2006
- I. běh Tábora rodin** od neděle 20. do soboty 26. srpna 2006
- II. běh Tábora rodin** od neděle 27. srpna do soboty 2. září 2006

## Jak se přihlásit na tábor?

Tábory jsou organizovány Střediskem Radost na samotě Americe u obce Klášterec nad Orlicí. Jedná se o stanový tábor v Chráněné krajinné oblasti Orlické hory. Táborová základna



v současné době poskytuje standardní komfort ubytování i zázemí pro všechny táborové aktivity.

Středisko Radost připravuje program pro dvě věkové kategorie dětí: týdenní **Tábor Jitřenka** je pro děti od šesti do osmi let, **I.**, **II.** a **III. běh** tábora Radost je patnáctidenní a je určen dětem, které před táborem dovršily věk devět let a nepřesáhly patnáct let. Výjimečně se tábora mohou zúčastnit i šestnáctiletí táborníci, pokud ovšem na náš tábor nejedou poprvé.

Jestliže chcete na tábor Radost přihlásit děti, které k nám ještě nikdy nejely, pošlete co nejdříve písemnou žádost na adresu otce Tiška (prosíme neposílat doporučeně!): **P. František Fráňa, Barvičova 80, 602 00 Brno**, nebo elektronicky na [taborradost@volny.cz](mailto:taborradost@volny.cz). V žádosti pak ve vlastním zájmu nezapomeňte uvést **všechny** tyto údaje: *jméno, příjmení a rodné číslo dítěte, číslo běhu, na který dítě přihlašujete a případný další možný*

běh, *vaši úplnou adresu* pro korespondenci včetně telefonního čísla, případně elektronické adresy, *základní informace* o povaze dítěte, o vaší rodině (jména a věk sourozenců) a jakou cestou jste se o táboře dozvěděli.

Základní informace o táborech jsou uvedeny na „infolistech“ jednotlivých běhů, které zasíláme spolu s přihláškou. Reklamace a dotazy ohledně plateb za pobyt, informace o přijetí dítěte na tábor a změny běhů se vyřizují písemně na výše uvedené adrese otce Tiška.

Pro rodiny s dětmi se již tradičně pořádá na konci prázdnin **Tábor rodin**. Podrobnosti o konání budou rodinám, které již projevily, nebo projeví, zájem, upřesněny. Případné informace lze získat telefonicky nebo mailem od manželů *Tomáše a Ajky Holikových*.

## Setkání během roku 2006

### • v dubnu

12.–17. 4. – Velikonoční duchovní obnova  
28. 4.–1. 5. – první květnové pracovní setkání

### • v květnu

5.–8. 5. – druhé květnové pracovní setkání



*Děvčata na hrad – totiž na Cimbuří!*

### • v červnu

2.–4. 6. – rádcovské a pracovní setkání  
23.–25. 6. – červnové pracovní setkání  
26.–30. 6. – stavba tábora



### • o prázdninách

12. 8. – úklid po velkých táborech  
19. 8. – úklid po Jiřence  
2.–3. 9. – celkové sklizení tábora

### • po prázdninách

8.–10. 9. – první zářijové setkání  
22.–24. 9. – druhé zářijové setkání  
6.–8. 10. – říjnové pracovní setkání  
25.–29. 10. – setkání o podzimních prázdninách  
24.–26. 11. nebo 1.–3. 12. – školení pro vedoucí na Vyhliče  
27. 12. 2006–2. 1. 2007 – Vánoční setkání

*Poznámka: Plánované termíny setkání se mohou změnit. Sledujte [www.taborradost.cz/](http://www.taborradost.cz/)!*

## Jak se přihlásit na setkání?

### A. Pracovní setkání pro dětské členy sdružení a také pro jejich rodiče a všechny příznivce na našem objektu v Orlických horách

Je nám jasné, že každý z vás má možnost aktivně se podílet na bezpočtu ušlechtilých aktivit. Naše sdružení nemá žádného stálého zaměstnance; co si uděláme, to máme, co neuděláme, to prostě není. Nikdo z těch, kdo se dětem věnují, nepobírá od sdružení plat. Veškeré pedagogické, duchovní, zdravotní a technické zajištění na táborech i na akcích během roku provádějí obětaví lidé dobrovolně a bez nároku na odměnu. Prosíme o pomoc ty z vás, kteří chtějí a mohou přidat něco ze svého času, z profesních znalostí a dovedností k našemu společnému dílu. Nechceme-li cenu táborů Radost neúměrně zvyšovat, potřebujeme od vás dobrovolnou práci. Stravu, pro všechny jednotně připravovanou, a skromné ubytování zajišťujeme zdarma.

Naše stálé spolupracovníky a pomocníky pravidelně informujeme o plánovaných pracovních setkáních písemně či elektronicky. Není však

v našich silách obsáhnout všechny nové ochotné pomocníky. Rádi vás na Americe přivítáme. Přijďte a přijďte se podívat na místa, kde, dá-li Pán, budou vaši blízcí prožívat kouzelné dny tábora.

Pokud se rozhodnete přijet pomoci, ohlaste nám svou účast předem, a to nejlépe alespoň týden před konáním pracovního setkání. Usnadněte nám přípravu organizace práce, ubytování a zajišťování stravy. V přihlášce prosíme uvádějte počet osob, které přijedou, a kolika dnů setkání se budou moci zúčastnit. Nezapomeňte prosím uvést svou kontaktní adresu s telefonním číslem pro případné spojení s vámi. Pokud byste chtěli nabídnout své odborné dovednosti a znalosti, uveďte to v přihlášce také. Budete-li mít volné místo v autě a budete ochotni jej nabídnout, rádi tohoto využijeme pro případné zájemce, s nimiž byste mohli mít společnou cestu.

Přihlašujte se na níže uvedené adrese **Střediska Radost (manželé Holíkovi)**. Nejlépe je využít e-mailovou schránku určenou pouze pro přihlašování na akce během školního roku: [prihlasky.radost@seznam.cz](mailto:prihlasky.radost@seznam.cz).

Pokud přijedete na celou dobu konání setkání některým z hromadných dopravních prostředků, můžeme vám cestovné proplatit. Od vás k tomu potřebujeme jízdenky nalepené na listu papíru formátu A4, na který napíšete název nástupní a výstupní stanice a jména a příjmení všech cestujících, kteří s vámi přijeli. Pokud přijedete autem, ve kterém přijedou nejméně tři osoby schopné práce, je k proplacení benzínu potřeba vyplněný cestovní příkaz a kopie technického průkazu vozidla.

## B. Formační, duchovní a rekreační setkání táborníků a členů vedení – pro zvané

Formace, duchovní růst, posílení ducha i těla, rozšiřování vědomostí a osvojování si nových dovedností potřebných pro táborový život se děje na zvláštních setkáních pouze pro zvané členy našeho společenství. Tato setkání se konají většinou v blízkosti významných událostí liturgického roku

a mají převážně duchovně-rekreační a vzdělávací ráz. **Pokud není určeno jinak, je nutné se na akce tohoto typu přihlásit nejpozději týden předem.** Pokud vám nepřišla přihláška, napište nám, že máte zájem se zúčastnit. V poslední době rozesíláme pozvánky v první řadě těm, kdo jakkoli reagovali na výzvu – pozvání k předchozím setkáním.

Prosíme, pokud vám dojde pozvánka, přečtěte si pečlivě údaje, které jsou v ní obsažené, vyplňte příložený přihlašovací lístek a pokud možno jej ihned pošlete nazpět. Pošlete jej v každém případě – nepojedete-li, víme, že k vám pozvánka v pořádku došla. Pokud lístek nepošlete vůbec,

vystavujete se nebezpečí, že vám už žádná pozvánka nebude zaslána a vaše místo bude nabídnuto jinému zájemci. Podmínkou pro čerpání dotace

na pobyt je, že v přihlášce uvedete jméno i příjmení, datum narození a přesné bydliště a dále osoby mladší 18 let pošlou či přivezou souhlas rodičů s pobytem na setkání (stačí na korespondenčním lístku).

Přihlašovací lístky posílejte na adresu **Střediska Radost**, která je na nich předtíštěna, nebo elektronicky na: [prihlasky.radost@seznam.cz](mailto:prihlasky.radost@seznam.cz). Pokud budete potřebovat na poslední chvíli přihlášku jakkoli upravit, použijte telefonní číslo nebo mail manželů Holíkových.

## Na co se chystáme v roce 2006

- pokračování úprav uvnitř budovy
- opravy poškozených střech po zimě
- opravy poškozených vodoinstalačních prvků
- průběžné pořizování stanů
- pořízení a instalace olejového kotle a konvektomatu
- oprava zadního vodojemu
- nahrazení trouchnivějícího dřevěného obložení budovy tvrdou omítkou a izolací
- obložení soklů kamenem
- instalace protiskluzových pásů v kuchyni

*Za podpory MŠMT, Jihomoravského kraje, Magistrátu města Brna a dalších.*



## NAŠE SPOLEČENSTVÍ

### Členství ve Středisku Radost

Středisko Radost je občanské sdružení dětí a mládeže, které pro děti a mládež zároveň pracuje. Sdružuje táborníky, členy vedení a všechny ty, kteří sdružení podporují – příbuzné a přátele táborníků, tedy samozřejmě i dospělé.

Bez finančního, technického a právního zázemí by činnost občanského sdružení, tedy hlavně pořádání táborů a víkendových setkání pro mládež, nebyla možná. Získávání dotací a grantů závisí na počtu členů sdružení.

Členové sdružení podle svých možností přispívají finančními i věcnými dary nebo dobrovolnou prací. Výše ročního členského příspěvku je 100 Kč pro děti, 150 Kč pro starší 18 let. Členové sdružení také šíří dobré jméno Střediska Radost.

Z členství vyplývají rozličné výhody, například snížené ceny pobytových akcí, účast na duchovním společenství Radosti a na dalších hmotných a duchovních dobrech. Sdružení informuje členy o své činnosti prostřednictvím tohoto Zpravodaje.

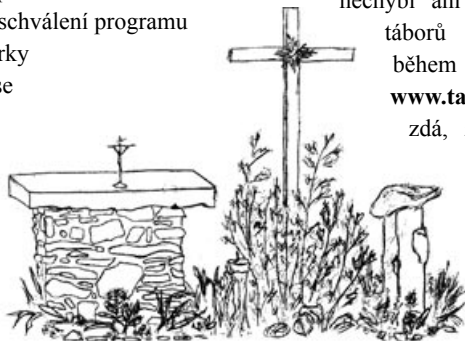
### Výroční shromáždění členů – obce

Roku 2006 se toto setkání uskuteční dne 30. 4. ve 14 hodin na naší stálé základně v Klášteří nad Orlicí. Tímto zveme všechny členy Střediska Radost k účasti.

#### Program:

1. Zahájení, jmenování zapisovatele a volba ověřovatele zápisu, návrh na schválení programu
2. Schválení účetní závěrky
3. Zpráva kontrolní komise
4. Schválení programu s rozpočtem na rok 2006
5. Různé, diskuse, závěr

Prosíme vás, abyste svou případnou účast oznámili na adrese Střediska Radost.



## Drobnosti

**! POZOR! AKCE! POZOR!  
! NEPŘEHLÉDNĚTE !**

Je tu skvělá nabídka a úplně pro každého!  
Že nevěříte? Že šanci má zase jen několik vyvolených? Naopak!

Právě pro vás je tady totiž bezkonkurenční nabídka účasti na **modlitbě růžence!!!** A navíc každý z vás získává v této akci jako bonus možnost účasti na dalších pravidelných setkáních.

Takže **neváhejte** a přijďte, právě vy jste důležití a modlitba je potřebná.

**!Každou poslední středu v měsíci!**

*Zapišu si do diáře:*

*Modlitba růžence  
v brněnském studiu*

*Maria Radia Proglas*

*každou poslední středu*

*v měsíci. Nejsnáze z Komenského náměstí (blízko České) trolejbusem č. 39*

*až na konečnou. Ve studiu být nejpozději v 17.40.*

*Organizuje Klára Jasovská.*



### **www.taborradost.cz**

Do společenství Střediska Radost můžete nahlédnout i prostřednictvím internetu, kde se dozvíte více o našich aktivitách. Na našich stránkách naleznete příběhy, vzpomínky a také fotografie z táborů a ze setkání, které sdružení pořádá po celý rok. Fotografie z táborů – to znamená každý den tábora aktuálně dvacítká nejnovějších fotek. Můžete tak být na táboře s námi. V tuto chvíli na táborových stránkách nechybí ani termíny chystaných letních táborů a také setkání pořádaných během roku. Najdete nás na adrese **www.taborradost.cz**. Pokud se vám zdá, že na táborových stránkách něco schází, nebo byste se s námi chtěli podělit o své zážitky, myšlenky nebo nápady, napište nám o tom. Děkujeme.

**Sokol** – *Vojtěch Sapák,*  
*správce www stránek*

## Film O Radosti

Znovu zmiňujeme film „O Radosti“. Jeho ostravští tvůrci pod vedením o. Leoše Ryšky ze SDB se snažili zachytit táborový život i atmosféru na setkáních během roku, svědectví lidí i historii společenství Radost. Že se jim to opravdu podařilo, o tom se můžete sami přesvědčit. Film je k dispozici na VHS i DVD a můžete si o něj napsat na adresu manželů Holíkových. Cena činí 100 Kč + poštovné.



## Brněnské úterky

Jsi z Brna nebo blízkého okolí? Je ti víc než 16 let? Rád by ses vídal se svými vrstevníky a staršími kamarády, kteří jsou také v Brně? Pak neváhej, přijď každé úterý v 19 hodin do Studentského centra na ulici Koží 8 a zazvoň na zvonek SC. V příjemném klubovním prostředí se můžeš s přáteli podělit o své zážitky, zahrát si s nimi nějakou společenskou hru nebo se domluvit na účasti na nějaké kulturní či společenské akci. Fantazii se meze nekladou... Za všechny radostňáky se na tebe těší

*Joy – Josef Rebenda, vedoucí*

## Proglas v jedenáctém roce



Slovo o Radiu Proglas na stránce zpravodaje patří, vždyť mnozí z členů a přátel Střediska Radost stáli u zrodu Proglasu.

Někteří jako řádní pracovníci nebo dobrovolní spolupracovníci přikládají ruku k dílu i dnes. Vy mladší třeba tím, že jednou za čas přijdete v neděli od 11.00 do 11.50 zvedat telefony dětí volajících do síťové části soutěže Proglasu. Je to opravdu práce pro radost. Kdo můžete přijít, pište na [holik@proglas.cz](mailto:holik@proglas.cz).

Loni jste mohli číst o budování nových vysílačů; všechny se podařilo vybudovat a začít provozovat. Je jich nyní už patnáct plus další tři vysílače experimentálního vysílání DVB-T pro Prahu a okolí, nový satelit Astra 3A a internet. Posledními novými vysílači jsou *Třebíč* 96,4 MHz s výkonem 100 W – městský vysílač; dále *Znojmo* 107,2 MHz o výkonu 200 W pro město a široké okolí; a konečně *Valašské Klobouky* 104,2 MHz o výkonu 100 W – to je vysílač pro město a nejbližší okolí.

Do tohoto čísla Zpravodaje pro vás připravil také několik – dle mého soudu zajímavých – řádek hudební redaktor Milan Tesař.

*o. Martin Holík*

## Hitparáda Kolem se toč na Proglasu

V březnu jste mohli ve vysílání Proglasu zaslechnout už **500. kolo** posluchačského žebříčku **Kolem se toč**. Hitparádě můžete dát opožděný dárek tím, že do ní začnete pravidelně hlasovat. Hitparádu si můžete na frekvencích Proglasu naladit o půlnoci ze soboty na neděli



*Kdybys tak náhodou měl pocit, že jsi sám...*

(předpremiéra), v neděli v 19.00 (premiéra) a v pondělí v 16.55 (repríza). V každém kole soutěží 12 písní: tři nově nasazené a devět interpretů postupujících z minulého kola na základě posluchačských hlasů. Setrvá-li skladba v žebříčku šest týdnů, je vyměněna za jinou od téhož interpreta. Po třech úspěšných skladbách interpret hitparádu automaticky opouští. Posluchač hlasuje pro tři písně z žebříčku. Za odměnu může vyhrát hudební dárek. Součástí hitparády jsou soutěže o CD, vstupenky na koncerty a jiné ceny. V žádném vydání pořadu nechybějí ani pozvánky na koncerty, informace o nových albech a o dalších hudebních pořadech Proglasu. V pořadu soutěží především české folkové skladby s přesahem do dalších žánrů. Hitparáda *Kolem se toč* se však nevyhýbá ani zahraničním novinkám. Nové písně mají možnost nominovat sami posluchači – jedna novinka je pravidelně nasazena na základě vylosovaného posluchačského tipu. Aktuální žebříček najdete na internetových stránkách [www.proglas.cz](http://www.proglas.cz), kde si také můžete poslechnout přehled soutěžních písní. Hlasovat můžete e-mailem na [hitparada@proglas.cz](mailto:hitparada@proglas.cz).

## Pořad Jak se vám líbí

Pokud máte rádi kvalitní a zajímavou hudbu nekomerčních žánrů (folk, jazz, blues, world music apod.), zkuste si ve všední dny večer nebo v sobotu odpoledne na Proglasu naladit profilový pořad *Jak se vám líbí*. Obsahem každého vydání je 45minutový rozhovor s kapelou, písničkářem, muzikantem, vydavatelem, hudebním publicistou, organizátorem festivalu, majitelem klubu apod.

Aktuální rozpis témat najdete na internetové stránce [hudba.proglas.cz](http://hudba.proglas.cz) a můžete si jej také nechat posílat do své e-mailové schránky (stačí o to požádat na adrese [tesar@proglas.cz](mailto:tesar@proglas.cz)). Pořad *Jak se vám líbí* se vysílá od pondělí do pátku v 19.15 a v sobotu v 15.00.

Milan Tesar



## O televizi NOE aneb Ani křesťané nezaháli



Projekt, o kterém chci stručně psát, má s tábory a s Radiem Proglas něco společného. Totiž skutečnost, kterou otec Tišek pojmenoval

stručně: *Dělej, co nikdo nedělá*. Ne že bychom si museli vymýšlet a pak nutit druhé do spolupráce, ale každá doba má své příležitosti a znaky, podle kterých se příležitosti dají rozpoznat.

Možnost přispívat pořady do veřejnoprávního rozhlasu se otevřela po roce 1989. Možnost provozovat samostatné médium, které vytvářejí křesťané, se po jistém úsilí otevřela v naší zemi v roce 1995. Mnoho táborníků Radosti a jejich rodičů, tedy přátel, tehdy přiložilo ruku k dílu, někteří tak činíte dodnes. „Kouzelné slovo“ digitalizace nyní poprvé v historii činí dostupným provozování samostatné televizní stanice. Protože mnozí dobří lidé nezaháleli a sledovali dění a také se za to modlili, je to tady: od 10. května 2006 pro vás **chce vysílat samostatný televizní program, který se jmenuje NOE**.

### Víte proč?

- Protože si myslíme, že je to dobré.
- Protože to nové technologie umožňují.
- Protože chceme s vámi a pro vás vypovídat pozitivně o světě, o Stvořiteli.
- Protože se nám zdá, že jsou i mezi námi lidé opuštění, kteří takto nemusí být úplně sami.
- Protože jsou mezi námi mnozí opomíjení, o kterých se mnoho neví – a vědět se může a má.
- Protože mnozí lidé, kteří něco umějí, zkouší, něčemu se učí, se do „velkých televizí“ dostanou obtížně.
- Protože televize sice může být zlá panovnice, ale může být i dobrá služebnice – a taková k životu patří.

Vysílat se bude nejprve ze satelitu v systému DVB-S, vzápětí bude TV NOE zařazena do nabídky různých provozovatelů televizních kabelových rozvodů. Postupně plánujeme také vysílání pomocí internetu. Licenční řízení pro systém DVB-T není v době uzávěrky uzavřeno, ale Telepace s.r.o. je žadatelem o licenci k provozování TV NOE v tomto systému budoucnosti.

Financování nekomerční televize bude zajišťováno zhruba ze dvou třetin dobrovolnými příspěvky. Jednu třetinu pak budou tvořit sponzorské vzkazy, to je příležitost pro živnostníky, podnikatele a firmy. Také neopomeneme využít možnosti různých grantů a podpor.

Na závěr si dovoluji srdečně pozvat do Klubu přátel Telepace a TV NOE.

## Televize NOE

- hlas opomíjeným,
- přátelství osamělým,
- příležitost začínajícím,
- alternativa (ne)spokojeným,
- prostor hledajícím.

Technické údaje:

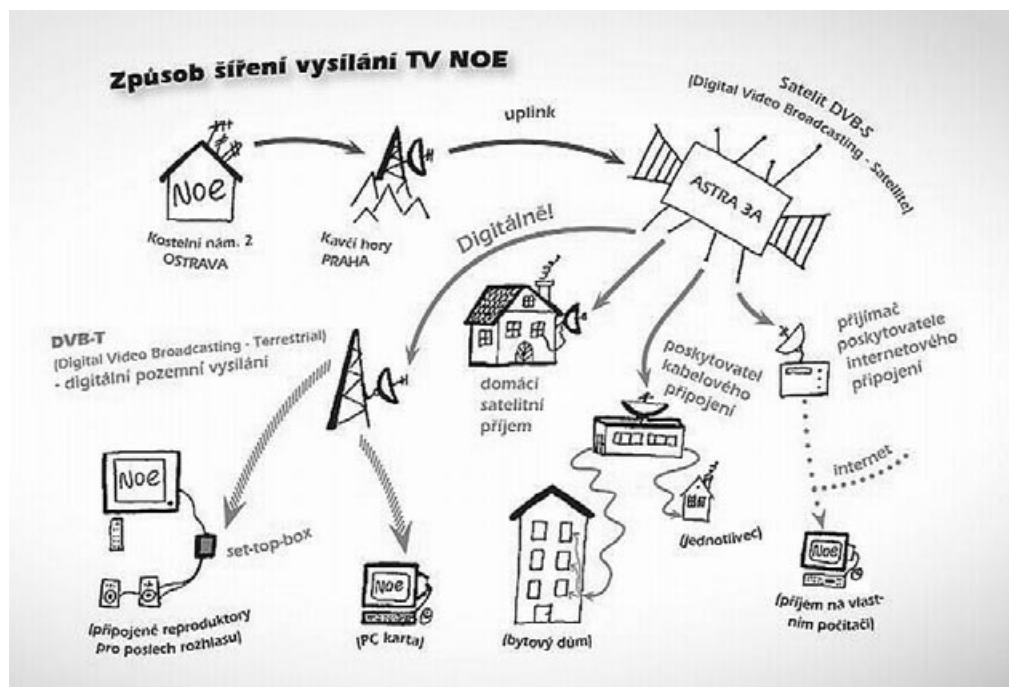
*Družice:* ASTRA 3A; *Pozice:* 23,5° východně  
*Transpondér:* G2; *Datový tok:* 27,5 MSps  
*Polarizace:* V; *Kmitočet:* 12,525 GHz  
*FEC:* 3/4; *Parabola:* od 60 cm

Vysílání nebude kódováno, lze tedy přijímat nejjednodušším přijímačem FTA (Free to air). Na stejné družici jsou i programy Českého rozhlasu, Slovenského rozhlasu, slovenské rádio Lumen, Rádio 7 (TWR), Proglas; jsou zde i české i slovenské veřejnoprávní programy, ty jsou ovšem kódovány, karty jsou běžně k dostání..

Číslo konta, na které lze přispívat (odpočitatelné od základu daně): KB Ostrava, č. ú. **354656670267/0100**, KS **558**, VS vaše členské nebo rodné číslo. Členové klubu přátel Proglasu mají rezervováno číslo totožné.

A vás mladé vybízím: Chcete dělat dobré věci pro lidi dobré vůle? Učte se na školách být dobrými ekonomy, tlumočníky, kameramany, režiséry, moderátory... Vše využijeme!

*o. Martin*



## PŘÍBĚHY '05

### Setkání ve vzpomínkách přímých účastníků

#### Vánoční setkání na Americe

AMERIKA. Nezasvěcený člověk by nad tímto slovem ohrnul nos nebo by začal sáhodlouze vyprávět o Georgi Bushovi a jemu podobných. Naštěstí spousta jiných si vybaví malý kousek země kdesi v Orlických horách a s ním vzpomínky na tábory, setkání a kamarády, kteří se jen tak někde nenajdou. Bohudíky, já patřím k té druhé skupince, i když ne dlouho. Vloni o prázdninách jsem se jako naprostý „zelenáč“ vydal tento ráj na zemi hledat. Našel jsem ho, a tak se není co divit, že jsem si pobyt užíval plnými doušky. Bohužel, tábor utekl jako voda z tůňky a já musel odjet zpět na svoji rodnou Vysočinu. Po Americe i po těch super lidičkách se mi zákonitě stýskalo, a tak jsem se bez nějakého přemýšlení vydal vstříc novým, tentokrát však zasněženým silvestrovským dobrodružstvím.

Dobrodružství to bylo hned od začátku. Po vystoupení z autobusu jsem nasadil vysoké tempo a moc jsem nesledoval cestu. To se mi bohužel vymstilo. Větve při straně cesty které někdo přede mnou nečekaně pustil, se mi nepříjemně zahryzly do obličeje. Po sto metrech i moje nohy zjistily, že je něco v nepořádku. A taky že bylo. Potůček, pravděpodobně pocházející z tajícího sněhu, se mi velmi neeticky vetřel do bot a ponožek. Abych byl upřímný, nějak se mi to v onu chvíli nezamlouvalo. Naštěstí chalupa nebyla už daleko. Všichni jsme tam dorazili bez dalších větších komplikací (tedy alespoň co já vím).

S Jelenem jsme si vyhlédli místočko na půdě za komínem. Jé, tam bylo příjemně teplíčko. Už vás asi musí nudit, jak pořád vykládám o cestě



830., 831. silvestrovský chlebiček...

a pohodlíčku za komínem, a tak přejdu rovnou „k věci“. Přesněji řečeno k slavnému Silvestrovskému dni.

Ráno zazvonil zvonec a pohádky byl konec (pohádkou myslím svůj sladký spánek) a honem ze spacáku, lehce se obléct a vyběhnout ven na sněh. Na hřišti udělat několik cviků a kvalitě ke kádi, vyčistit chrup a podívat se, jestli se najde nějaký odvážlivec, který do té ledárny vlezle. Já bych tam nevlzl ani za táč silvestrovských chlebičků. A přece se nějaký takový „blázen“ najde.

Silvestr byl vlastně skoro stejný jako všechny ostatní dny na setkání, ale přece jen bylo všechno trochu jiné – sváteční. Celý den utíkal jako splašený kůň. Mše svatá, snídaně, nošení dřeva, chlebičková „manufaktura“, oběd, sáňkování atd... Program přes den byl nabitý, a tak jsem ani nepostřehl, že už je tu večer. Sešli jsme se v Sednici a všechno se rozjelo na velké obrátky. Scénky i písničky. Veselé krveprolití na Tolštejně byla první a zároveň velmi veselá scénka, protože se všichni navzájem povražďili. Poté se zahrálo pár písniček a začala volba 1. princezny Ameriky, kterou uváděl Haf. Adeptkami se staly Seznam, Anička a Amálka. Řešily několik úkolů (např. přebírání máku a rýže – holoubci na pomoc bohužel našim Popelkám nepřiletěly). Po dalším bloku písniček byla 2. scénka o takové (ne)normální rodině. Poté se volil 1. americký







*Zastaví se, když to dobře pojede, až u tůňky*

princ. Adepty se stali: Frodo, Standa a má maličkost. Nepřebírali jsme mák, ale měli jsme za úkol řešit královské povinnosti. Úkolů bylo samozřejmě víc. Opět jsme si trochu zazpívali a třetí scéna, která byla vlastně soutěží, byla na světě. Zápolili kluci s holkama, no a neuhodli byste, kdo prohrál. My, kluci. Zase několik písniček a vyhodnocovali se princ a princezna. Nebudu to napínat. Princeznou byla zvolena Amálka a princem... já.

Do konce roku zbývalo asi dvacet minut, které se vyplnily tancem. A už je to tady. Poslední modlitba a... Pět. Čtyři. Tři. Dva. Jedna. Starému roku 2004 odzvonilo. Je tu nový – 2005.

Nastal zmatek, protože „šampáněm“ si chtěl každý s každým ťuknout. Ani nevím, jak jsme se ocitli před chalupou. Novoroční ohňostroj zářil na obloze, prskavky v našich rukou a v našich srdcích radost. Byla to krása. Cesta k lesnímu Betlému, při které vám sníh křupe pod nohama, ve vás taky nechá velký zážitek. U jeslíček jsme



Jezulátku zazpívali několik koled a pomalu jsme odcházeli do chalupy na první mši svatou roku 2005. Kdo chtěl, mohl se ještě po mši koukat na krásnou pohádku Tři oříšky pro Popelku. A pak už doopravdy hajdy na kutě.

Minuty a hodiny zbylých dnů do odjezdu profrčely jako Pacifický rychlovlak z táborové písničky. Zamkly se dveře, doznělo poslední ahoj a my odcházeli k autobusu. Jedna věc je jistá. Už se nebudu muset rozmyšlet, kam pojedu příští rok na Silvestra. Jsem si jistý, že nejen na Silvestra. Takže dnům, setkáním a táborům roku 2005 třikrát: Aleluja! Aleluja! Aleluja!

*Palda – Libor Paleček (15 let), táborník*

## Lepší než Hollywood

Co znamená, když se řekne „točit film“? Každý si asi představí úplně něco jiného. Někdo pomyslí na záři reflektorů, obrovské množství špičkové techniky, někomu v myšlenkách vyvstane obraz filmových hvězd, kterak kráčí po červeném koberci a za malou chvíli pak v rukou drží zlatého Oskara. Ano, i toto by mohla být možná představa, avšak v následujících řádcích bych rád popsal, jakou zkušenost s filmováním zažila skupina mladých lidí ze Střediska Radost.

Asi téměř každý člověk někdy za život zatouží být slavným – jeden chce být zpěvákem, druhý úspěšným sportovcem a třetí hercem. Jako malý kluk jsem si vždycky přál být hercem a divadlo byl můj malý svět. A tak se není čemu divit, že když se přes Středisko Radost naskytlá příležitost podílet se na evropském projektu Filmová představa o Evropě zítřka, všechny dávno už zapomenuté touhy jako by znovu ožily a já se mohl rozjet do Francie splnit si svůj velký sen, točit film. Samozřejmě že jsem si tuto skvělou příležitost nenechal pro sebe a v pondělí 4. července odlétala desetičlenná skupina mladých ze Střediska Radost směr sladká Francie.

Přivítalo nás malebné městečko v jihovýchodní Francii jménem Dole. A protože to byl meziná-



*Porada v průběhu natáčení*

rodní projekt, nejen pro Čechy, ale i pro Němce, Poláky a domorodé Pařížany se toto okouzující městečko stalo domovem na celý týden. Příznám se, byl jsem trochu v rozpacích, když jsem viděl to nadšení organizátorů, kteří každou věc, každý problém dokázali řešit s úsměvem na rtech a i při těžkopádné organizaci neztráceli dobrou náladu. Zkrátka věc, která u nás není tak často vidět, a ve Francii ji vidíte na každém kroku.

Ale konečně k věci. Nejen my, ale i zástupci ostatních národů se nemohli dočkat, až se pustí do práce. Organizátoři vytvořili několik skupin s tím, že každá měla na starosti dílčí část příprav na hlavní natáčení či práci během hlavního natáčení. A protože jedním z cílů tohoto projektu bylo i poznání kultury jednotlivých národů, mohl si každý vybrat skupinu dle toho, jakou část práce na filmu chtěl poznat, nebo podle toho, kolik lidí z ostatních národů chtěl poznat. Někteří tedy oblékli kostýmy a stali se z nich herci, jiní začali připravovat rekvizity, skládat hudbu, dělat make-up. Další si rozebrali kamery a vyrazili hledat vhodná místa na natáčení a někteří se učili, jak se správně režíruje film. Po pečlivé přípravě všeho potřebného pro natáčení přišel náš velký den D. Každý se těšil a my zvlášť. Češi jsou zvědavý národ, tak jsme vystřídali mnoho pracovních skupin, ale nakonec jsme se téměř všichni sešli v herecké skupině.

Říká se „co Čech, to muzikant“, avšak já bych to trošičku upravil: „Co Čech, to herec“. Nakonec, když jsme se poslední den se všemi loučili, někteří organizátoři měli téměř slzy v očích a mnozí filmaři „profesionálové“, i když jen z legrace, nabízel Čechům filmové angažmá. Někdo by si však mohl myslet dle mého popisu, že to byla obrovská legrace a žádná práce, ale opak je pravdou, protože celé tři dny, kdy se natáčelo, byly velmi náročné. Točilo se totiž celý den, někdy i v noci, a když měl člověk chvíli volno, seděl v maskárně a připravoval se na další výstup. Když pak natáčení skončilo, padli jsme do postele vysílení a vzbudili se až ráno. Když jsme ale zhlédli na konci pobytu náš film, který jsme sami natočili a ve kterém jsme si také zahráli, zahřálo nás to u srdce a ačkoliv unaveni, byli jsme velmi spokojeni.

Možná si někdo bude myslet, že jsem málo rozvedl, co jsme všechno zažili, ale věřte mi, že těžko člověk vyjádří pocity o něčem tak krásném. Nezbyvá než říct, že člověk si to musí zažít, aby mohl pochopit, co to je „točit film“.

*Haf – Tomáš Valoušek, vedoucí*

## První zářijová

Byl pátek, druhý víkend v září, a před Janáčkovým divadlem se sešla velká banda lidiček, která měla namířeno až na druhý konec republiky. A kam jela? No kam jinam než do Orlických hor na Ameriku. Začínalo první pracovní setkání po letním táboře. Ač právě v Brně byl letecký den nebo spíš víkend, přesto tato atrakce neodradila více jak



*Borci na koloběžkách*

osmdesát pracantů, kteří chtěli pomoci a podpořit dílo Radosti. Práce bylo dost, přesto vše šlo pěkně od ruky a zbyla i spousta času na různé radovánky. Sluníčko pěkně hrálo, a tak by byla velká škoda tuto příležitost nevyužít třeba k romantickému či k adrenalinovému výletu na koloběžkách nebo fotbálku a opalování se na louce. Skoro to vypadá, jako bychom jenom lenošili a vynahrazovali si nádherné počasí za tábor. Přesto se opět udělal velký kus práce. Okolo dřevníku nekonečná hromada dříví z bývalé střechy trochu prořídla, vyráběly se nové postele a rošty do stanů, propojovaly se žumpy nebo se líčilo v síni a předsíni. Také se zarovnávaly nerovnosti na louce, upravovala se zákoutí uvnitř chalupy pro skladování věcí, natírala se horní věž. Samozřejmě bylo toho daleko více, ale to by bylo ještě na dlouho...

A tak všem, kteří si našli chvíli ve svém nabitém programu a přijeli pomoci, **DĚKUJEME!**

*Sokol – Vojtěch Sapák,  
vedoucí*

## Vyhlídká 2005

O jednom podzimním víkendu se v hotelu Vyhlídká uskutečnilo školení vedení Radosti. Akce byla lákavá, a tak se nás tam sjela hned velká banda vedoucích, od těch, co se mezi řady vedoucích teprve chystají, až po ty nejostřílenější. Hlavní náplní byly přednášky otce Tiška, Chipa, Hafa a Mariany. Byli jsme poučeni o bezpečnosti a hygieně na táboře, nových vyhláškách, prostě o všem, co musí každý vedoucí vědět.

Pro oživení dlouhého školení byl nachystán zábavný program. V pátek večer se nám předvedli kluci se svou hudební skupinou. A byli skvělí. V sobotu navečer se holky proměnily v princezny, kluci v prince a všichni jsme byli pozváni na ples, který zahájil otec Tišek. Během hudby, tance a veselí dorazili i vzácní hosté ze Španělska, Rakouska, Francie, Maďarska, Anglie, Itálie, Ruska a Čech. Tanec je společný všem národům, a tak jsme všichni společně protančili sobotní



*Na Vyhlídku se sjela celá Evropa*

večer. Po ukončení plesu byla ještě adorace ke cti Ježíše Krista Krále. A pak spát. Každý musel usínat s pocitem, že prožil krásný a originální den.

*Maruška – Marie Pospíchalová, instruktorka*

## Vzpomínky na tábor

Prázdniny na táboře  
Přijeli jsme na Radost,  
energie máme dost.  
Školní rok je dávno pryč,  
k prázdninám mám dávno klíč.

Udělalí jsme kritérko,  
jdeme plnit orlí pírkó.  
Orlí pírkó samoty  
udělám s troškou ochoty.

A tak končí tato báseň,  
kterou sama složila jsem.

*Miriam Sýková (9 let), tábornice*

## První ohník

Pro každého byl první oheň velkým potěšením, byl to vlastně malej ohník, byl druhého dne na táboře. Přestavte si, že i takovej malej ohník může potěšit. Zpívali jsme Draka od Zemské brány a všechny možné písničky ze Zlatáku. Cítila jsem se krásně. Ohník praská, jeho jiskry jdou do oblak



*Zapalování táborového ohně je slavnostní událost*

a najednou zmizí. Kam šly dál? To nikdo neví. Najednou přijde večerka a po ní se všichni odebíráme do stanu do spacáku!

Když slunce zapadne  
a oheň uhasne,  
všichni jdou spát,  
dobrou noc přeji miliónkrát.

*Anna Marie Dombajová (9 let), tábornice*

## Tak trochu jiná stezka odvahy

\* \* \*  
Všechno to začalo  
tím, že nás vedoucí po  
nástupu poslali do Jeri-  
cha. Tam nám povídali  
o lidech, kterým chybí  
jeden smysl, a to zrak.

Museli jsme se vžít do  
jejich kůže a vnímat každou maličkost kolem nás.

Poté nás vedoucí rozdělili na starší a mladší. Já už jsem byla ve starších. Odvedli nás do Kostela, kde jsme museli být potichu a čekat, až nás zavolají. S napětím jsem očekávala, až uslyším své jméno. Dočkala jsem se, šla jsem myslím pátá v pořadí. Gabča mi zavázala oči a tím jsem ztratila ten jeden už zmiňovaný smysl. Dala mi do ruky švihadlo a táhla mě k denní hlídce. Oběhla jsem tyč, pak jsem poznala, že přelézám přes řetězovou lávku a přes zábradlí. A pak přišla na řadu ta největší věc, a to dračí sluj. Stálo mě to hodně úsilí, abych se dostala až na druhý konec, ale nakonec jsem z toho vyvázla v pořádku.

Tato stezka odvahy byla nejlepší, kterou jsem kdy zažila. A víte proč? Protože mi hodně dala a také vzala. Vzala mi zrak, kterého si tolik vážím. A dala mi poznat, jak je těžké být slepý a jak je těžké zvyknout si, že ten jeden smysl zrovna nemáme. My, kdo jsme zdraví, to bereme jako samozřejmost, že vidíme, a také se na tento smysl nejvíce spoléháme.

*Malenka – Jana Brabcová  
(14 let), tábornice*

## Odvaha

Začalo to všechno v Jerichu,  
kde jsme se sešli potichu.

A oznámení odvahy  
se neslo nad našimi hlavami.

Bez bázně a bez dechu  
kráčíme dolů po mechu.

Ztichly lesy, ztichli ptáci,  
do lesů tma se vrací.

Až konečně stavíme,  
kde asi jsme, nevíme.

Pomalou vedoucí k nám přistupují,  
šátkem nám oči zavazují.

A poslepu jako slepci  
cestujeme lesy, kopci.

Co čeká nás – to nikdo neví,  
snad nezůstanem ležet v poli.

A když všechny překážky  
zvládli jsme skvěle – bez srážky.

Potom nás spacáky zvaly,  
abychom ráno brzy vstali.

My jsme se odvahy stejně nebáli,  
neboť co my víme a co jsme poznali,  
že Pán nás má ve Svém srdci,  
jak ve dne, tak i v noci.

*Petr Soukal (14 let), táborník*

## Celodenní výlet

Tišek nám oznámil, že půjdeme na výlet do žamberského aquaparku. Naše těšení začalo už den před výletem, a proto jsme si aktivně sbalily batůžky a začaly pečlivě studovat mapu. Letos se šlo po družinkách, a tak jsme si vybraly vedoucího, který nad námi dohlížel.

Druhý den jsme vyrazily kolem desáté hodiny ránní. Oblouha byla mírně pod mrakem, ale nás to neodradilo a kurážně jsme si to štrádovaly směrem na Žamberk. Než jsme se dostaly do Kunvaldu, povedlo se nám ztratit se. Šly jsme přes pole, louku a lesy a ptaly se: „Cesto, kde jsi?“ Najednou, kde se vzala, tu se

vzala, se objevila úzká lesní pěšinka. Vstoupily jsme na ni a nechaly se jí vést ven z lesa. Cestička vedla přes louku a dovedla nás k dědečkovi, který na poli okopával mrkvičku. Zeptaly jsme



se ho, kudy že se to jde do Kunvaldu. Místo odpovědi se začal smát a vypravil ze sebe pouze pár slov: „Kunvald je, co by kamenem dohodil.“ A opravdu. Začaly jsme potkávat naše spolutáborníky. A tak jsme šťastně došly do Žamberka. Musely jsme projít celým městem, abychom se dostaly k našemu cíli. Voda byla sice studená, ale my jsme se tam rádně vyblbly.

Nezbývalo nám nic jiného než se vydat na cestu zpátky. Autobus měl sice mírné zpoždění, ale nakonec jsme se ho dočkaly. Dovezl nás až k pile, odkud jsme už musely dojít pěšky. Po cestě nahoru jsme zdokonalovaly písničku, ve které jsme Tiškovi sdělily své zážitky a nezapomněly poděkovat: „Tišku, bylo to úchvatné!“

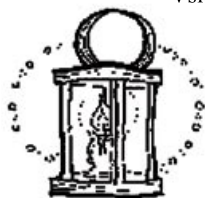
*Poupě – Dita Pupová (17 let), tábornice*

## Jak jsme lovili únavu

Přišli jsme z výletu do tábora. Konečně jsme tady! Po úžasném dni jsme se opět navrátili na místo, kde je nám tak dobře. Řekli jsme Tiškovi básničku a dali mu pestrou kytku lučních květů.



*Pánská jízda*



Všichni, kteří tu už párkrát byli a zkoušeli plnit různé zkoušky a nástrahy, tušili, že večer něco pravděpodobně bude. Věděli jsme, že budou ověřovat naši vytrvalost, snahu a sebepřekonání. Nevěděli jsme však, jakým způsobem to učiní. A tak když přišel večerní nástup, už trochu přioblečení a napjatí jsme se postavili na svá místa. Když Tišek do šera spustil starý příběh o hledání ztraceného chlapce, věděli jsme, která uhodila, a když jsme byli vybídnuti, abychom podobnou cestu podstoupili také, neváhali jsme a vydali se vstříc dobrodružství.

Během čtyř minut, které jsme dostali na přípravu, jsme si vyčistili chrupy a pořádně se navlékli. Někteří také použili ochranných přípravků proti štipavým otrapům, kteří nám způsobují ty otravné „bžodánky“. Plni očekávání jsme se shromáždili na volejbalovém hřišti, kde na nás čekali naši průvodci. Vydali jsme se za nimi směrem k Pašerácké lávce. Cestu nám zpříjemnily krávy, protože se postaraly o to, abychom to měli o trochu napínavější. Zrovna svítíl měsíc a ticho se rozléhalo v údolí a slyšet byly jen tiché kroky nás, kteří jsme si šli dokázat, že nás hned tak něco neskácí, a zvuky nočního lesa. A vtom se vyřítilo stádo krav, které běžely vedle nás. Všichni se začali vracet a měli strach. Pak jsme se ale uklidnili a vrátili jsme se zase na cestu a rozrušeně pokračovali. Byla tma. Tiše jsme došli k Pašerácké lávce, kde se jedné z nás dostalo pocty spustit lodičku se svíčkou. Byla to Domi. Všichni ji napjatě pozorovali, když sestupovala k Orlici a přeskakovala kluzké kameny, aby našla dobré místo pro naši loďku. Našla ho. Vypustila ji a ona proplula mezi velkými balvany a nechala se unášet horskými proudy. Tiše odplouvala a nakonec zhasla. Kde je jí konec, se už asi nedozvíme. V pořádku jsme se vrátili do tábora a z této únavy se pěkně vyspali.

**Ronja** – Markéta Jánská  
(15 let), tábornice



## Únava

Večer se pomalu sklání nad krajem a asi dvacet děvčat potichu vyráží od pravé fotbalové brány směrem k Ontariu. Ozývá se jen čvachtání bot v blátě a občasná připomínky, které jsou ale umlčeny Vrabcovým: „Ticho!“ Ano, zkouška únavy začíná.

Jako vojáci ve dvojestupu pochodujeme po louce, rychle směrem k sudu. Místo obvyklého doleva, Vrabec odbočí doprava. Bez řeči ho následujeme. Každých 10 minut nám Bětka připomíná, že je tato zkouška dobrovolná. Avšak my jsme děvčata zdatná, takže pokaždé odpovíme zarputilým mlčením, což znamená: „Nás nepřesvědčíte. To říkáte jen tak, stejně za chvíli řeknete, že je konec...“ Avšak konec stále nepřicházel. Vrabec a Bětka nás vedli pořád dál a já jsem si pomalu začínala vyčítat, že jsem nezůstala v táboře...



Když konečně po 6 km a hodině rychlé chůze dorážíme zpět do tábora, s hrůzou si uvědomím, že je 23 hodin a já držím od jedné do dvou sama hlídku. To snad ani nemá cenu chodit spát. Přesto ulehnu do spacáku a po pár minutách usínám. Za okamžik mi něco studeného sáhlo na čelo. Ježkovy oči, to už je jedna? Ano, má mladší družnice Lucinka mi předává vysílačku, baterku a zvonek, zapisují teplotu a čas a nejistým krokem se vydávám na svou první samotnou noční hlídku. Dříve jsem vždy hlídala s mladší holkou, avšak teď – sama samotinká, opuštěná... Přepadají mě chmurné myšlenky, strach z okolního světa, z bezmocnosti člověka jako jedince: Co zmůžu sama? Vždyť člověk sám o sobě je bezbranný... Pak si vzpomenu na Boha. Napadá mě myšlenka – představ si, pocit, že všude kolem je Bůh, a ponož se do Jeho milosti. Uklidňuje mě to. Pak se ale zaleknu vlastních hříchů, ty mě pronásledují a já se začínám bát. Bože pomoz, já se bojím. Ale čeho vlastně? Bůh je milosrdný

a odpouští. Neboj se... V myšlenkách uvažuji o obou extréměch – o nebi a o pekle. Vzpomínám na anděla strážného. Neboj se... Z úvah mě vytrhne světlo – u Medvědice se svítí. Chvilí to pozoruji, rozmýšlím se, zdali se mám jít podívat, co se děje. Ale nakonec světlo zhaslo. Ještě tři kolečka... S úlevou zjišťuji, že je 1.55. Probouzím Algidu, obejdu s ní jedno kolečko a pádím do stanu.

Hlídku jsem šťastně přežila, a tak děkuji Bohu za krásné myšlenky, na které mě přivedl.

*Lucie Švábová (16 let), tábornice*

## Táborová (indiánská) Olympiáda

Jak začal Olympijský den?

Bylo to již v předvečer.

Sešlo se pět indiánů  
z pěti indiánských kmenů.

Na mírové stvrzení  
připravili zápolení.

Teď už začínám pospávat,  
zítra musím brzo vstávat...

Co vše nás dopoledne popadlo?

Šplh na tyč, skok z místa, švihadlo,  
skok do písku, či daleka,  
běh na 100 m není žádná štreka.

Odpoledne pak štafeta,  
hod diskem – jsem popleta,  
běh do svahu, ten byl před tím,  
to snad bude stačit zatím.

Vrh koulí, kozy přeskok,  
za celý den nikdo nezmok.

To vše jsme stihli před svačinou,  
už čekáme na jedinou  
disciplínu královskou.

Celkem brzo po svačině  
stoupili jsme si na rovině,  
všichni pak jsme začli křížem,  
i kdo celý den dřeli,  
vystarovali na výstřel(y).

Vepředu nás bylo pět,  
jak je krásný tenhle svět.



*Štafetový závod je právě odstartován!*

Však po dlouhém stoupání  
asi tři nám odpadli.

Dlouho běželi jsme dva,  
až cílová rovina  
rozhodla, že první místo,  
teď už v tom mám celkem jisto,  
letos vyjde na Ondru.

Nebylo to náhodně,  
že toto skvělé druhé místo  
přineslo mi 3. místo  
z kluků starších celkově.

Tak dnešní den se dokonal,  
však kdo sám sebe překonal,  
může už v tento den,  
sám sebe nazvat vítězem.

*Rychlonožka – Štěpán Juránek  
(15 let), táborník*

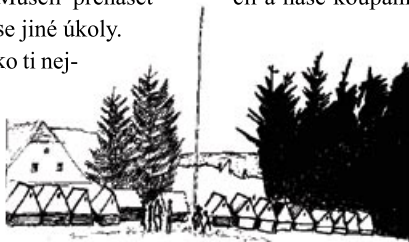


## Hra na Bizony

Bylo to jednu krásnou neděli dopoledne. Naše družinka Včelek se dozvěděla, že si zahrajeme nějakou akční hru v lese. Akční hry jsou vždycky zábavné, a proto nás bavila i tato. Hrály proti sobě družinky a proti družinkám byli rádcové družin. Celá družinka měla za úkol najít ve své „rezervaci“ co nejvíce bizonů, ale také vlků a medvědů. No, ale to by bylo moc jednoduché. Vlci a medvědi se museli sbírat pouze postupně od jedničky dál. V tom asi spočíval ten největší problém, protože většina z nás nenašla vlka č. 2, a tak jsme nemohli

hledat vlky další. Já jako rádkyně jsem měla trochu odlišný úkol. Musela jsem to všem hráčům, a to i ze své skupinky, co nejvíce zneptřjemňovat. Vždy jsem chytila nějakého hráče a poprosila ho o pomoc s určitým úkolem. Museli přenašet kruhy. Jiní rádcové zadávali zase jiné úkoly.

A ačkoli jsme se nepředvedli jako ti nejlepší ochránci naší rezervace a našich bizonů, myslím, že jsme si skvěle zaběhali a zasloutěžili. A já doufám, že ne sama jsem byla hrou nadšena a móóóc se mi líbila.



*Bleška – Anežka Hordějčuková  
(15 let), tábornice*

## Koupání v Orlici

O dnešním odpoledni se dalo říct, že se sluníčko vzpamatovalo a začalo být doopravdy parno. Při svačině nám Chip řekl, že se půjdeme koupat do Orlice. Po všeobecném nadšení a dojezení obědu jsme se začali připravovat na cestu. Oblékli jsme si plavky, vzali ručníky a posilnění vanilkovým ledňáčkem od Tiška jsme vykročili. Šli jsme po ještě rozbahněné cestě k Ontárku a pak přes louku kolem krav. Po cestě naší „bandu“ uvidělo i pár turistů, kterým se představa chladné vody zdála být taky přívětivá.

Vedoucí nám vyhlédli vhodné místo pro vstup do řeky, a tak se všichni s velkým nadšením chystali do vody. Ale po prvním odvážlivci se všichni zarazili, stačilo jim, když na dotyčné osůbce uviděli, jak jí naskakuje husí kůže. Sice se dalo čekat, že to bude studený, ale tohle byla fakt ledárna! I přes tohle zjištění jsme nezůstali dlouho suší. Stačilo pár minut, osvěžit jednu nohu, potom druhou a člověk už se mohl do vody postavit. A při pouhém stání to samozřejmě nezůstalo. Někteří si zkoušeli zaplavat i tak, že si lehli do proudu a nechali se unášet. No, a kluky, když jsou ve vodě a vidí suchý holky klepající kosu, většinou nenapadne nic

lepšího než jim zadarmo obstarat ledovou sprchu. Všichni se vyřádili, užili spoustu legrace a ti, kterým se do té vody i tak nechtělo, se pořádně napásli velikánských borůvek. No, ale čas pokročil a naše koupání se chýlilo ke konci. Ještě pár

posledních minut a pak jsme se vydali na zpáteční cestu. Nikomu se nechtělo zpátky, hlavně těm, kteří do vody původně vůbec nechtěli vlézt.

*Žabča – Jana Šmídková  
(17 let), tábornice*

## Já se tam vrátím!

„Cr...“ roznrčí se nelítostně můj budík a tím mě probere z nočního snu. „Vstávej rychle, ať stihneš autobus!“ křičí na mě z kuchyně mamka. Neohrabaně vylezu z postele, navleču se do županu, obuju si papuchy a vyrážím do jídelny na připravenou snídani. „Mami, je mi hrozně špatně, asi mám angínu,“ zkouším na mamču svoji fintu. Už dva měsíce se jí snažím přesvědčit, že na tábor jet nechci a že to jsou jen vyhozený peníze. „Tak na to ti neskočím, mladá dámo.“ Škoda, ale snaha byla. No tak dobře, budu muset přetrpět ty dva týdny nudy. Už teď se těším domů, pustím si televizi, zahraju si pár her na PC nebo budu jen tak leno-





šit. To by byly moje ideálně strávené prázdniny. Člověk nemůže mít všechno. Rychle došnídám, dobalím a nachystám si věci na cestu. Taťka mi vynáší kufr z bytu a dává ho do auta. Nasedám. Vyjždíme. „Tati, rychle to otoč. Zapomněla jsem si diskmena.“ To tedy vyšlo jen tak tak. Nevím, co bych v tom Zapadákově dělala bez svého kámoše. Ve spěchu přibalím ještě pár CD a MP3.

Na srazu jsme našťestí včas. Je tu hrozně moc lidí. Radostně vyhlížející děti loučící se se svými rodiči, poněkud nervózní vedoucí (kteří se snaží houfu lidí vysvětlit, kam mají posadit své dítě) a já. Posadím se v autobusu u okna, nasadím si sluchátka a pustím sérii ploužáků. Zavřu oči, usínám. Když se probudím, vedle mě sedí culíkatá blondýnka. Když spatřím, že jsem se probudila, s úsměvem od ucha k uchu se mi představuje: „Ahoj, já jsem Lenka.“ „Týna,“ odpovím jednoslabičně. Zrovna teď nemám chuť si s někým povídat. Podle ukazatele se dovidám, že jsme blízko České Třebové. Asi za hodinu tam budem. Z okýnka sleduji, jak se poměrně rovinná krajina začíná zvedat a klesat. No jo, Orlické hory.

Dorazili jsme na místo. Zklamaně se rozhlédnu kolem. Toto místo opravdu nevypadá jako dětský tábor. Taky že to tábor není, je to pila. Vedoucí mi oznamuje, že na tábor to jsou asi dva kilometry do kopce. Po chvílce protestu, že tohle opravdu šlapat nebudu, jsem donucena vzít svůj batůžek a s našťvaným výrazem jít s ostatními po cestě směrem ke své noční můře. Ještě že kufry vyveze auto. S funěním a supěním se dopotácím na konec kopce. Než se stačím pořádně



*Nové koloběžky těsně před startem*

vydýchat, přiběhne ke mně starší dívka s otázkou, jak se jmenuji. Usměje se a oznámí mi, že je má rádkyně. Po zjištění faktu, že ve stanu není elektrozásuvka, se zbytek družinky jdeme na nástup, kde nám řeknou, co je denním programem tábora.

Je tady hrozná nuda. Asi umřu. Jako by nestačilo, že ráno nás budili před sedmou hodinou. Po budičku jsme se museli převléct do plavek a běžet na rozcvičku. Schválně jsem zdržovala. Jediné, čeho jsem dosáhla, byl pořádný „sprďan“ od naší rádkyně. Po cvičení jsme běželi do tůňky. Snažila jsem se vzdorovat. Nepomohlo. Myslela jsem, že umrznu. Už tady nebudu ani vteřinu. Zavolám našim a poprosím je, ať mě odvezou domů. Týrat se nenechám!



A uplynulo 14 dní. Vypisovat, co všechno se událo, na to by nestačilo ani sto stránek. Je to nepopsatelné, nevyjádřitelné. A MP3 a jiné „in“ věci nebyly vůbec potřebné, spíš zbytečné. Místo toho, jak krásné je ranní svítání, orosená louka, večerní červánky.

Je tak krásné chodit bosky, vidět motýlí křídla a poslouchat ptačí zpěv, koukat na dohasínající voňavý táborový oheň, hvězdy...

Poslední nástup. „Tak už nebreč, Týno. Za rok se zase uvidíme,“ utírá mi slzy moje nejlepší kamarádka. Ale i ona jako mnoho kluků a holek má slzy na krajíčku. Za těch čtrnáct dnů se cosi hodně změnilo. Hlavně já. Zjistila jsem, že nebyla chyba ve věcech kolem mě, ale hlavně ve mně. Hodně jsme se změnila. Dozvěděla jsem se toho spoustu nového a našla jsem si zde kamarádky, takové úplně jiné... Teď stojím na posledním nástupu a se všemi se v slzách loučím. „Vždyť už nebrečím, zase se sejdem.“ Určitě se vrátím.

*Podle zážitků tábornice napsala  
Petra Kabelková (15 let), tábornice*

## Radost

Radost, to je tábor náš,  
zkus to, jestli sílu máš.  
Jestli zvládneš cvičení,  
orlí pírkó mlčení,  
kotoul nebo kladinu,  
uděláš ze sebe hrdinu.

Tak to zkus,  
vždyť sílu máš,  
sám sebe tu překonáš.

*Rozinka – Iva Pospíšilová (14 let), tábornice*



*Statečný úsměv ani ladná elegance nechybí, vidíte?*



*Mezi nebem a zemí*

## Kronika z I. běhu tábora

### Vzhůru k obloze

Všichni milovníci adrenalinových sportů pozor! Z vysokého stromu je opět spuštěno lano, sedák přímo lační po pasažérech a skupina statných táborových mužů se chystá ke zběsilému úprku. Ano, správně se domýšlíte, že letos přišlo opět na řadu tolik oblíbené Bungee!!! Létali všichni, velcí i malí. Malí stoupali vzhůru takovou rychlostí, že mnohdy ani nestačili křičet hrůzou. Ty těžší potom Pavlík zatížil svojí váhou, aby jejich pár minut letu připomínalo vrhání kamenů katapultem. Ostýchavé přicházení k sedáku bylo po pár prvních letcích vystřídáno skandováním: „My chceme ještě! My chceme ještě!“ Děvčata vesměs pištěla, kluci pak bručeli, že chtěli nahoře zůstat o něco déle. Jedním takovým bručounem byl i Stuart, který se zdál být nedostatečně adrenalinově vyžítý. Abych ale všechny chlapce neházela do stejného pytle, někteří byli vyžítí do zásoby. Třeba takový Honzík vypadal po letu jako nezralý banán a Vítek připomínal švestku po flámu. Všechny žaludky ale vydržely vcelku a táborníci u oběda živě dis-

kutovali o tom, jak přesvědčit vedoucí o dalším opakování tohoto zábavného dopoledne.

## Celý den si hrajeme

Náplní dnešního dne bylo hrát si. Po jednotlivých blocích se táborníci střídali u různých činnosti, které je měly všemožně zabavit. V lese se z ničeho nic objevila spousta malých kartiček s čísly a písmeny. Úkolem táborníků bylo zapamatovat si co nejvíce kombinací a s plnou hlavou pak utíkat ke startovnímu stanovišti, kde z těchto kombinací skládali šifru. Těm menším, kteří ještě nejsou příliše zkušení, pomáhali starší.

Další z her byla poněkud bojovější. Jako zbraně posloužily hadrové koule a hranice byly vytyčeny provazy. Každý měl co dělat, aby se zvládl bránit zásahům a aby při tom sám stíhal střílet. Tady neplatilo žádné smutné poňukávání, každý střílel s plnou vervou a zbývalo se jenom mrštně vyhábat.

Třetí blok pak nebyl zcela herním. Ve třetím bloku se totiž učilo tančit. I u této činnosti se ale smálo z plného hrdla a ti, co se snad ještě neznali, se dnes zaručeně poznali.

## Souboj čtyř živlů

Kvůli provazům deště, které zaplavily celé tábořiště, se všechny večerní aktivity přesunuly do Saloonu. Samozřejmě až na slavnostní nástup. Sice jsem někoho slyšela rozšiřovat teorii, že v takovém dešti bude jeden ubožák stahovat vlajku a zbytek tábora bude zpívat hymnu v Saloonu a myšlenkami ho bude podporovat, ale nic takového se nekonalo. Smůla pro všechny, kteří se ještě neoutžili.

A když se tedy všechny družiny sešly pod střechou v dostatečné vzdálenosti od studivého deště, rozehrálo se napínavé klání o cenné trofeje. Nebojovalo se ale s použitím svalů a šlach, nýbrž



*Šifra na tisíc kousků*

s nasazením intelektu, vtípu a manuální zručnosti. Bětka s Amálkou vyhlásily v souvislosti se čtyřmi živly čtyři disciplíny a každá družina se snažila zvládnout všechny co nejlépe. Prvním úkolem bylo družinám zadáno poskládat z listu papíru jakékoli létající zařízení, které bude posléze vrženo spolu se svými konkurenty do vzduchu s cílem doletět co nejdál. Zatímco všichni začali usilovně pracovat na tryskáčích, James se rozhodl vyrobit sovu. Nesplnitelnost tohoto záměru po několika drahých minutách připustil i sám James a předal skládání zkušenějším. Ze sovy pak vzniklo cosi na bázi dvouproutového letadla, ale sova, která byla v jeho základech ukryta, nakonec způsobila prudké klesání letadla těsně za startovní čarou.

Podobný úděl čekal i ostatní letadla. Některá narazila na trámy, jiná na nosy a čela přihlížejících.

Druhý úkol jistě potěšil milovníky hudby. Vybavit si a sepsat co nejvíce písní, které ve svém obsahu ukrývají vodu jakéhokoli skupenství. Jako odrazový

můstek posloužil Zlat'ák, ale kdo chtěl vyhrát, musel lovit i v jiných revírech. Lidovky byly brzy vyčerpány a na řadu se dostaly i skladby ze scény populární hudby dvacátého prvního století. Aneta



Langerová, Pavol Habera, Hradišťan... a to byl teprve začátek. U družiny Čápů bylo opět veselo. Zatímco Jakub a Vašek usilovně sepisovali skladby o vodě, nepřekonatelný milovník zpěvu Vojta jim mátl mysl nápěvy písní, které měly k vodě pořádně daleko.

Zmiňovala jsem se, že při klání se užila i manuální zručnost. Té se týkal třetí úkol. Z hroudy barevné plastelíny vyrobit něco úzce spjatého s indiány. Úkol, který by mnozí označili za prkotinu, brzy přinesl požadované ovoce, totiž záchvaty smíchu. Mnohá vymodelovaná kanoe ani tolik nepřipomínala kanoi, ale spíše špatně ucpanou vanu a orlí pírkó, které jedna z družin vyrobila, vypadalo jako obří plácačka na mouchy. Kromě předmětů byli vyrobeni i indiáni (cosi, co připomínalo indiány ☺) a ti nejzdatnější se pustili do totemů. Opět musím upozornit na unikátní výtvar Jamesův. Celkem vysoký totem s několika zvířecími tvářemi byl na vršku triumfálně zakončen obrovským, opravdu obrovským parožím na jelení hlavě. Takto James vyjádřil největší úctu svému rádcí Jelenovi. Aby jeho pozici ještě utvrdil, vymodeloval Jelenovi (tomu na totemu a posléze i tomu živému) dýmku, kterou k totemu připevnil. Jak je možné, že tento výtvar nezvítězil, je mi záhadou. Zvláště když ho Vojta obhájil plamenným proslovem týkajícím se všeho jiného, jenom ne totemu.

A konečně k poslednímu zadání. Na krásném žlutém papíře byl nakreslen sluneční kotouč, ale scházely mu paprsky. Už vás něco napadá? Ano, družiny je měly dokreslit. Ale nebyly to ledajaké paprsky. Kolem slunečního kotouče totiž bylo potřeba vypsát všechny věci, které člověka zahřejí na duši. To, že se tento úkol nakonec zvrhl k zahřívání těla a paprskem se tak stal grog, rum nebo deka, je už věc druhá. Na takové nápady totiž mohla přijít jenom ta největší družinová kvítka, z nichž dobrá polovina byli sami rádcové.

Klání čtyř živlů plně splnilo svoje poslání. Saloonem se nesl smích a nikoho už nenapadlo vzpomenout si na déšť, který nelitostně bičoval celtý našich stanů. Za zmínku ještě stojí, že vítězkami tohoto klání se stala děvčata z Vlastovek.

*Blanka Černá, vedoucí*

## Táborová kronika – družina Labutí na III. běhu tábora

### Pondělí – 3. táborový den

Hned ráno k nám přijel otec Stanislav. Měli jsme s ním besedu. Naučil nás spoustu hesel: Admirabilis je úžasný, Agnus Dei aripiens (Beránek Boží je úchvatný)... Dále jsme lovili dvě orlí pírká: Logik a Detektiv. Ve čtyři hodiny jsme šli na kondiční cvičení. Na konci kondičního cvičení jsme běželi Ameriku. Doběhli jsme a šupky dupky do sprch. Po sprše jsme měli volno. Já jsem šla lézt na horolezeckou stěnu. Potom jsem si šla s holkama zahrát přehazovanou.

### Čtvrtek – 6. táborový den

Na ranním nástupu jsme byly první! Utíkaly jsme na rozcvičku a pak hned do tůňky. Tůňka byla výjimečně teplá. V ten den jsme měly službu v kuchyni, a proto jsme musely spěchat. Připravily jsme stoly ke snídani. Potom jsme všichni usedli k snídani. Na nástupu jsme nesly vlajku České republiky a Zuzča ji vytahovala. Celý den



*Jeden z táborových hitů – horostěna*



*Při svačině na tatránku, při kondičce na kozu*

jsme pracovaly. Bylo to dobrý, čekala jsme něco horšího! Na večerním nástupu jsme měli karneval, někteří ale zůstali oblečení normálně. Nejlepší masku měl Kohy. Nakonec jsme sundaly vlajku a šlo se spát. Byl to skvěle prožitý den.

### Čtvrtek – 13. táborový den

Na budičku jsme byly šesté. Tůňka byla docela studená, ale dala se vydržet! Dopoledne jsme hráli lesní hru (hon na vlky, bizony a grizzly). K obědu jsme měli květák, ten byl dost dobrý. Odpoledne jsme hráli orienták. Byla jsem ve skupince s Katkou, Luckou a Maruškou. Potom jsme měli country bál. A ten byl úžasný. K večeri jsme měli pizzu a všichni si moc pochutnali. My Labutě jsme měly hlídku s Vlaštokama. Se Zuzkou Mrlíkovou jsme měly noční hlídku od jedenácti do dvanácti. Noční hlídka nás obě moc bavila! Tento den se mi moc líbil. Do odjezdu zbývají už jen dva dny. Nejradší bych tady zůstala až do konce prázdnin!

### Jitřenka 2005

V roce 2005 jsem měla již poněkolkáté možnost strávit hezký týden na americké Jitřence. Ne jako tábornice, ani jako vedoucí. Společně s kamarádkou Ivetou jsme sedm dní vládly táborové kuchyni. A prožívat běh tábora v tomto prostředí je pokaždé milé.

První dny se dětem jako obvykle stýskalo a zvykaly si na prostředí tábora. Hlavně ti nejmladší, kteří byli na Jitřence poprvé, byli trochu nejistí a vyplašení při vydávání jídla do nerezových ešusů. Na naše otázky, kolik knedlíků, brambor atp. chtějí nandat nebo jestli to sní, někteří jen rozpačitě krčili ramínky. Ale s přibývajícimi dny ztrácely děti ostych a probíhající kolem kuchyně na nás volaly: „Tety, co bude dnes dobrého k obědu?“



S Ivetou nás potěšilo, když jsme byly pozvány na výlet do Lanšperka. Tam proběhlo, po mši svaté v kapli Panny Marie, pasování na rytíře a rytířky Narnie. A nebyt deště, neměl by výlet chybičku. V den olympiády bylo úžasně, jak nám jednotlivá sportovní družstva při průchodu kolem kuchyně sborově zvolala svůj pokřik. A když se odpoledne běžel závěrečný maratón, šli jsme závodníkům fandit všichni jako jedna velká rodina. Jindy zas,



*Čím by byl tábor bez písniček...*

při družinkovém volnu, přemluvily děti strejdu Ludvu k výletu na koloběžkách. Dojeli s nimi snad až k Pašerácké lávce. A ještě na závěr přijeli ke kuchyni pochlubit se nám svým netradičním výletem a zážitky z něho.

Je krásné někdy děti pozorovat v řadě na jídlo. Jak mezi těmi malými špunty vzniká přátelství. Vypravují si, co ten den zrovna prožili, ukazují si šrámy a vyznamenání. Někdy se objeví i projev mužské galantnosti a táborník pustí copatou kamarádku ve frontě před sebe.

I když jsme s Ivetou nepatřily do žádné z družinek Lucinek, Petřů, Edmundů, Zuzan a Cair Paravel, přesto jsme vnímaly, že s nimi smíme tvořit jedno kouzelné společenství. Byl to opět moc pěkný týden. Plný starostí, aby se jídlo včas uvařilo, aby bylo dobré, ale na to se moc nevzpomíná. To vše převyšuje krásný pocit upřímného přátelství, který jitřenkovské děti do sebe od vedoucích nasávají. Již dnes se těším, dá-li Pán Bůh, na další Jitřenku, novou Narnii a její budoucí krále a královny. Za jitřenkovskou kuchyni

*teta Marcela – Marcela Běhounová*

## Tábor rodin – Život živlů

Určitě si každý z vás, kdo jste byli alespoň na jednom táboře Radost, vzpomene na hořkosladký pocit, kdy všichni obyvatelé tábora stojí na posledním nástupu a chvíle táborového života neodvratně spějí ke svému konci. Vlajka je snesena, leckdo cítí na tváři vlhko od slz lítosti nad skutečností, že je tábor minulostí. Ještě se rozezní kytara a nad vrcholky temných smrků se nese melodie slavnostní písničky, kterou si chráníme právě pro chvíle loučení s táborem: „Jednu krásnou zemi znám...“

Snad právě slova této písně a chuť vrátit se nazpět do „Krásné země“ podnítila vznik nápadu uspořádat tábor pro táborníky, kteří jsou sice už dospělí, ale přesto touží vrátit se do Krásné země alespoň na krátký čas. Nějaká doba od tábornických let uběhla, byla svatba, a ne jedna. Na svět se narodilo mnoho dětí. Že jsou ještě malé? To

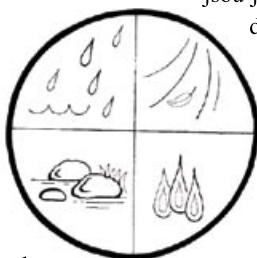


*Vpřed, rodinky, stále vpřed!;*

nevadí, právě proto s námi pojedou! Tábor rodin. Jeho tradici jsme nepřerušili ani v loňském roce. Na sklonku léta přijala do své náruče Krásná země Radost patnáct rodin. Voda, země, oheň a vítr – to byli naši průvodci táborovým životem. Spolu jsme hledali, nalézali a obdivovali, k čemu všemu jsou jednotlivé živly potřeba, jak jeden bez druhého nemůže být, jak se navzájem doplňují a prolínají – podle úžasného plánu Stvořitele. Symbolem se staly malé stromky, které si jednotlivé rodiny samy vybraly a zasadily do táborového lesíka před stožárem na táborovém náměstí. Postupně jsme kolem nich budovali ochranou zeď z kamének, které mohl získávat každý, pokud opravdu chtěl a něco pro to udělal.

Bylo nám na Americe spolu dobře. Cítili jsme kouzelnou krásu tohoto místa. Kde je opravdová láska, opravdová radost, tam přebývá Bůh. Proto se nám zde dobře žilo, proto se do tohoto neobyčejného koutu Orlických hor budeme zase vracet – Bůh byl uprostřed nás a jeho blízkost jsme si uvědomovali. Ať už tomu tak bylo při ranním dovádění na orosené louce či při společné modlitbě. Díky tobě, Pane, díky.

*Jožka Rolf Fišer,  
tatinek a spolupracovník sdružení*





# DŘEVĚNÁ EUROOKNA

Tepla Vašeho domova

- dveře vchodové - EURO
- dveře dýchované - obložkové zárubně
- interiéry - zakázkový nábytek

- poradenství
- rychlé zpracování cenových nabídek
- certifikace výrobku
- zajištění dopravy a odborné montáže
- záruční a pozáruční servis

Svíce 501, PSČ 664 07  
tel.: 544 226 035, fax: 544 226 565  
e-mail: antonin.brtnik@volny.cz  
www.brtnik-truhlarsvi.cz



Barvičova 85  
602 00 Brno



radio@proglas.cz  
tel.: 543 217 241  
fax: 543 217 425  
live.atlas.cz/proglas.asp  
www.proglas.cz

# A&K s.r.o.

## stavební společnost

Náchodská 500, 541 03 Trutnov 3  
www.aaktu.cz aaktu@mbox.vol.cz



Telepage, Kostelní náměstí 2  
702 00 Ostrava, info@tvnoe.cz

# KALÁB®

– stavební firma, spol. s r.o.

Vídeňská 15, 639 00 Brno  
Tel.: +420 549 256 969  
http://www.kalab.cz  
e-mail: m.holikova@kalab.cz

Firma se zabývá generálními a vyššími dodávkami pozemních staveb. Mimo novostaveb pro různé účely provádí opravy a rekonstrukce budov včetně historicky významných objektů.

Držitel certifikátu ČSN EN ISO 9001:2001, ČSN EN ISO 14001:1997

# ABSOLUTE

## Grafické a produkční studio

Grafické zpracování, tisk  
a výroba reklamních materiálů:

- letáky
- brožury
- samolepky
- velkoplošná grafika

■ [www.absolute.cz](http://www.absolute.cz)  
■ [absolute@absolute.cz](mailto:absolute@absolute.cz)

# ADRESÁŘ

**Otec Tišek** – vyřizování přihlášek na tábor

P. František Fráňa  
Barvičova 80, 602 00 Brno  
tel.: 543 240 603  
mobil: +420 604 285 020  
e-mail: [otisek@volny.cz](mailto:otisek@volny.cz)

**Adresa občanského sdružení**

(toto je kontaktní adresa pro setkání během roku)  
Středisko Radost, občanské sdružení  
Pechova 4, 615 00 Brno  
e-mail: [taborradost@volny.cz](mailto:taborradost@volny.cz)  
[prihlasky.radost@seznam.cz](mailto:prihlasky.radost@seznam.cz) (pouze pro  
přihlašování na setkání setkání během roku)

**Stálá základna Tábora Radost** (jen o prázdninách)

Tábor Radost  
Samota Amerika R25  
561 82 Klášterec nad Orlicí  
tel.: 465 637 314

**Otec Martin**

P. Martin Holík  
tel.: 543 423 211 do Proglasu  
e-mail: [holik@proglas.cz](mailto:holik@proglas.cz)

**Chip a Haf**

Mgr. Jan a Tomáš Valouškovi, Těsnohlídkova 908,  
666 03 Tišnov  
mobil Chip: 736 510 813  
e-mail: [valousek.chip@volny.cz](mailto:valousek.chip@volny.cz)  
[valousek.haf@seznam.cz](mailto:valousek.haf@seznam.cz)

**Mariana**

Mgr. Marie Lukasová  
e-mail: [marie.lukas@volny.cz](mailto:marie.lukas@volny.cz)

**Manželé Rolf a Blanka**

Ing. Josef a Blanka Fišerovi, Nad Školou 438,  
561 64 Jablonné nad Orlicí  
tel.: 465 642 050  
e-mail: [rolf.fiser@worldonline.cz](mailto:rolf.fiser@worldonline.cz)

**Manželé Tomáš a Ajka** (žádosti o film O Radosti)

Ing. Tomáš a Marie Holíkové  
Pechova 4  
615 00 Brno  
tel.: 548 534 622  
e-mail: [tholik@volny.cz](mailto:tholik@volny.cz)

**Sokol a Kevin**

Vojtěch a Marek Sapákoví  
e-mail: [vsap@centrum.cz](mailto:vsap@centrum.cz)  
[kev@email.cz](mailto:kev@email.cz)

**Klára** (organizátorka středních růženců)

Klára Jasovská  
mobil: 777 198 624  
e-mail: [klara.jas@seznam.cz](mailto:klara.jas@seznam.cz)

**Joy**

Mgr. Josef Rebenda  
e-mail: [joy.r@email.cz](mailto:joy.r@email.cz)

**Harry**

Vojtěch Juránek  
e-mail: [harry.v@seznam.cz](mailto:harry.v@seznam.cz)

**Peťa**

Petr Vojtek  
e-mail: [cellda@centrum.cz](mailto:cellda@centrum.cz)

**Dan**

Daniel Kalich  
e-mail: [danjk@seznam.cz](mailto:danjk@seznam.cz)

Popis fotografií: **druhá strana obalu:** lanová síť, na táboře v lese, při zdolávání Dračí sluje, kaple svatých Cyrila a Metoděje, před stanem, Cimbuří – atrakce pro celou družinu, při kondičním cvičení, závěr tanečního odpoledne na táboře, slavnostní táborový nástup, při hře. **Třetí strana obalu:** děvčata při službě, táborová mše svatá v kostele Proměnění Páně, otec Tišek a táborníci Jitřenky Radosti, na Táboře rodin, vlajka Evropské unie připravena k vytažování, Samota Amerika v zimě, hokej na zasněženém Ontariu, sáňkovač dráha, žehnáni pokrmy o Velikonocích, pomlázka na sněhu. **Poslední strana:** táborový oheň, pohled na nové střechy.

Pravidelný Zpravodaj Střediska Radost. Středisko Radost je občanské sdružení založené dle zákona č. 83/1990 Sb., registrace dne 15. 2. 1994 u Ministerstva vnitra ČR pod číslem II/s-OS/1-23524/94-R. Spojuje lidi pracující s mladými a pro mladá. Je držitelem statutu MŠMT ČR „Uznaná nestátní nezisková organizace pro oblast práce s dětmi a mládeží“. Vedle celoročních aktivit je těžištěm činnosti sdružení pořádání letních stanových táborů při pevně základně u Klášterce nad Orlicí. Členové sdružení – spolupracovníci, děti, rodiče – jsou o činnosti a hospodaření Střediska každoročně informováni Zpravodajem. Kontaktní adresa: Středisko Radost, občanské sdružení, IČ 6055 2921, Pechova 4, 615 00 Brno. Bankovní spojení: ČSOB, č. ú. 109 750 286/0300; pro platby složenkou 110 524 067/0300, uveďte jako variabilní symbol své rodné číslo. Redakční rada: Marie Lukasová, Josef Fišer, P. František Fráňa, P. Martin Holík, Tomáš Holík, Jan Valoušek, Josef Rebenda. Kresby: Markéta Bednaříková, Petra Haršányová, Zuzana Novotná, Jitka Vinklerová. Grafická úprava: David Adánek a firma Absolute. Fotografie: archiv Střediska Radost. Redakce si vyhrazuje právo úpravy a krácení příspěvků. Pouze pro vnitřní potřebu Střediska Radost, neprodejné. Toto číslo bylo vydáno 10. dubna A. D. 2006.